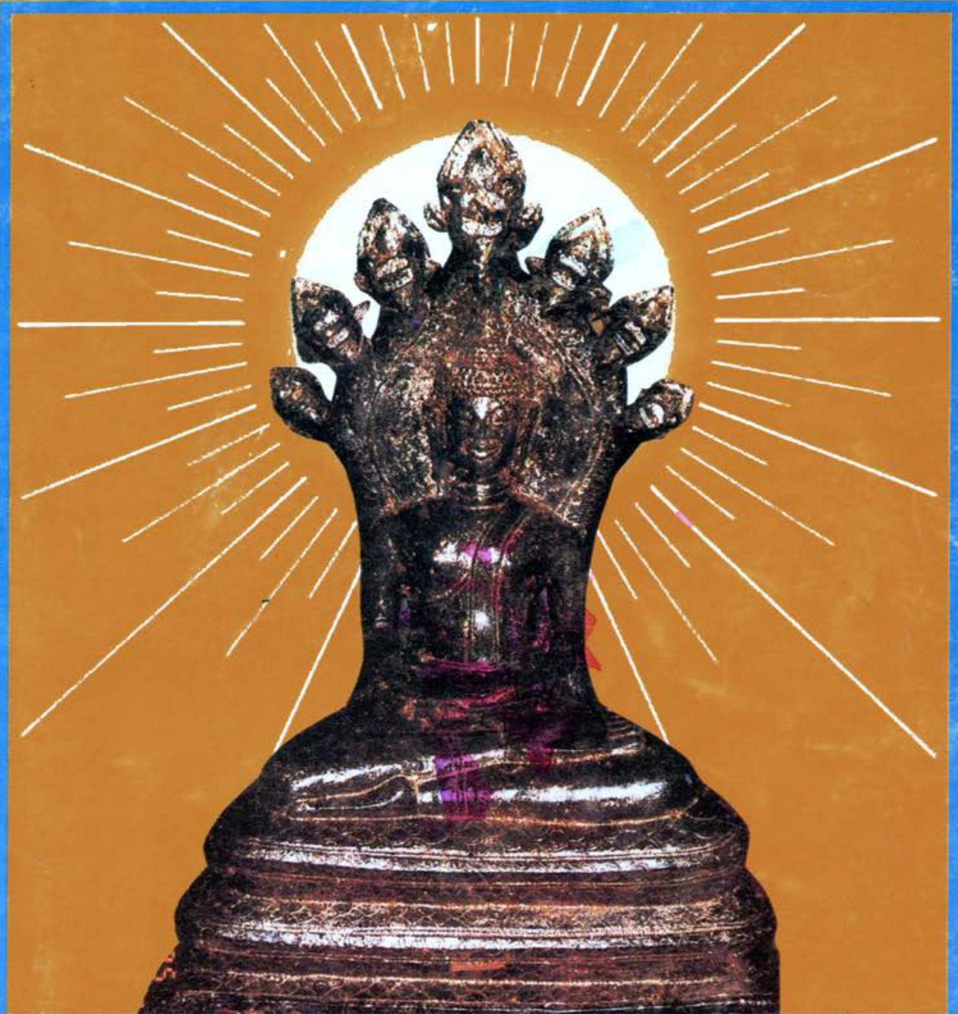

ประวัติหลวงพ่อนาค

วัดโพธิ์ชัยศรี บ้านแวง ตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

คำนำ

หนังสือประวัติหลวงพ่อนาคเล่มนี้ เป็นครั้งที่ ๑ ที่ได้พิมพ์เป็นหนังสือเป็นรูปเล่มขึ้น เพราะมีประชาชนไปกราบไหว้สักการะบูชาองค์หลวงพ่อนาคอยู่บ่อย ๆ แล้วได้ถามถึงหนังสือประวัติหลวงพ่อนาคอยู่บ่อยครั้ง ข้าพเจ้าจึงได้พยายามศึกษาสอบถามประวัติหลวงพ่อนาคจากท่านผู้รู้

ข้าพเจ้าใช้เวลาศึกษาประวัติ อยู่ประมาณเดือนเศษ ๆ โดยสอบถามจากท่านผู้รู้เก่า เวลาว่างก็เขียนไว้กันลืม บางตอนพ่อตุ๊เขียนให้ แต่ข้าพเจ้านำมาดัดแปลงบ้าง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น บางตอนเป็นประสบการณ์ของผู้เขียนเอง

หนังสือนี้ หากจะมีข้อความบางตอน ขาดตกบกพร่องไป ขออภัยจากท่านผู้เป็นบัณฑิตไว้ในโอกาสนี้ด้วย

กุศลอันใดที่เกิดจากการรวบรวมจัดพิมพ์นี้ ข้าพเจ้าขอน้อมแผ่ส่วนกุศลนั้น แด่เทพยดาที่ประจำองค์หลวงพ่อนาคและคณะผู้จัดทำ พร้อมทั้งผู้ที่มีจิตศรัทธาเลื่อมใส ตลอดทั้งสรรพสัตว์ทั้งหลายด้วยเทอญ

พระมหาอัมพร อโสโก

ประวัติหลวงพ่อนาค
(พระพุทธรูปปางนาคปรกทองสัมฤทธิ์)

ท่านผู้อ่านคงจะเคยเห็น พระพุทธรูปปางนาคปรก ซึ่งลักษณะมีนาค 7 หัว ชูคออยู่เหนือเศียรองค์พระ แล้วขมวดหางเป็นวง ขดเข้าหากันทำเป็นแท่นประทับขององค์พระมีขนาดต่าง ๆกันใหญ่บ้างเล็กบ้าง และวงขดก็ต่างกันมี 3 ชั้นบ้าง 5 ชั้นบ้าง 7 ชั้นบ้าง แล้วแต่ความนิยมของผู้สร้างในสมัยนั้น ๆ หลวงพ่อนาคนี้เป็นพระเก่าแก่องค์หนึ่ง ซึ่งผู้สร้างได้จารึกอักษรไว้ตรงแท่นพระ เป็นอักษรตัวธรรม (ไทยน้อย) โบราณ แต่ผู้รู้อักษรธรรมโบราณมีสองท่านได้อ่านไว้แล้วบอกกันต่อ ๆ มา (ขณะนี้ท่านทั้งสองได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว) มีความว่า สร้างเมื่อปี จ.ศ. 170 แห่งพุทธกาล ปีจอ เดือน 3 ขึ้น 13 ค่ำ ยามกลองแลง หัวครูคำวงษาเป็นผู้สร้าง ท่านผู้สร้างคงเป็นพระที่มีอภิญญาญาณแน่นอน

เมื่อ พ.ศ.2530 พระราชปรีชาญาณมุนี เจ้าคณะจังหวัดหนองคาย (วัดโพธิ์ชัย) ได้อ่านไว้ว่าสร้าง จ.ศ. 170 (พ.ศ. 1351) เดือน 5 ขึ้น 13 ค่ำ ยามกลองแลง (ฤกษ์เททอง) เวลา 17.00 น. ถึง 17.30 น.) ปีจอ หัว ครูคำวงษา เป็นผู้สร้าง

รูปลักษณะของหลวงพ่อนาคองค์นี้สวยงามน่าเลื่อมใสมาก โดยเฉพาะพระพักตร์ (ใบหน้า) ดูเหมือนว่าองค์ท่านยิ้มนิด ๆ อารมณ์ดีอยู่ตลอดเวลา และในองค์ของหลวงพ่อนาคนั้นมีผู้เล่าต่อ ๆ กันมาว่าตรงหัวใจขององค์ท่านเป็นทองคำแท้อยู่ภายในและมีอัฐิธาตุ (กระดูก) ของพระอรหันต์บรรจุอยู่ในภายในนั้นด้วย จึงทำให้องค์ท่านบางครั้งมีรัศมีเปล่งออกมามีผู้พบเห็นเล่ากันต่อ ๆ มา และมีความศักดิ์สิทธิ์

มากเหลือที่เราปุถุชนคนธรรมดาจะคิดให้รู้หมดความสงสัยได้ ถ้าพูดตามภาษาธรรมะเรียกว่าเป็นอจินไตย แปลว่า ใคร ๆ ไม่ควรคิดถ้าใครขืนคิดผู้นั้นจะถึงความเป็นบ้าเพราะคิดไม่ออกนั่นเอง เพราะมิใช่วิสัยของปุถุชนคนธรรมดาอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ จะคิดได้แต่เป็นวิสัยของผู้ที่มีอภิญญาญาณอันแก่กล้าแล้วเท่านั้นจะรู้ได้โดยไม่ต้องสงสัย

หลวงพ่อนาคอยู่วัดอะไร

ก่อนที่ท่านผู้อ่านจะได้รู้จักความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อนาค ขอนำท่านผู้อ่านให้มารู้จัก วัดโพธิ์ชัยศรี ซึ่งเป็นวัดหลวงพ่อนาคประดิษฐานอยู่ มาแต่ครั้งโบราณกาล ข้าพเจ้าได้เขียนตามคำบอกเล่าของคุณโยมพ่อตุ๊ (นายทูล คำน้อย) บ้านแวง ซึ่งเป็นผู้รู้เรื่องราวของวัดโพธิ์ศรีชัยและประวัติของหลวงพ่อนาคได้ดีพอสมควร ซึ่งได้รับการถ่ายทอดบอกเล่ากันต่อ ๆ มาจากคนรุ่นเก่า ๆ และจากอักษรที่จารึกไว้ตรงแท่นหลวงพ่อนาค

กิร ดังได้สดับมา วัดโพธิ์ชัยศรี เป็นวัดที่เก่าแก่ตั้งแต่โบราณกาล ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านแวง ตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ห่างจากอำเภอบ้านผือไปทางทิศตะวันตกถนนสายอำเภอน้ำโสมประมาณ 4 กิโลเมตร มีเนื้อที่กว้างประมาณ 1 ไร่เศษ ยาวประมาณ 2 ไร่เศษ เพราะมีซากปรักหักพัง ของมุมกำแพงปรากฏแต่แรกและมีต้นโพธิ์ไทรใหญ่อยู่ต้นหนึ่งชาวบ้านจึงเรียกกันว่า วัดโพธิ์ชัยศรี ซึ่งเป็นที่หลวงพ่อนาคประดิษฐานอยู่มาจนทุกวันนี้

บ่อน้ำวัดโพธิ์ชัยศรีมีสิ่งมหัศจรรย์

วัดแห่งนี้มีบ่อน้ำบ่อหนึ่ง มีน้ำใสสะอาดดีใช้ดื่มก็ได้ มีความลึกประมาณ ๘-๙ เมตร มีรูน้ำไหลออกอยู่ตลอดเวลา แต่ก็แปลกใจอยู่ว่าน้ำในบ่อแห่งนี้ ถ้าในฤดูหนาวน้ำในบ่อจะอุ่นมากกว่าในบ่อทั่ว ๆ ไป พอฤดูร้อนน้ำในบ่อแห่งนี้จะเย็นจนหนาว ซึ่งเย็นผิดปกติกว่าบ่อน้ำทั่วไป

ภายใต้พื้นของบ่อน้ำแห่งนี้ จะมีถ้ำและรูใหญ่ขนาดตัวคนคลานเข้าไปได้ ทราบว่าเป็นรูจากก้นบ่อยาวไปทะลุลำห้วยอีกแห่งหนึ่งจากบ่อน้ำนี้ไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๑ กิโลเมตรจะพอสังเกตได้ว่าเมื่อเวลาคุ (กระแป๋งที่สานด้วยไม้ไผ่ใช้ขี้ชันน้ำมันยางผสมกันทาตากให้แห้งแล้วใช้ตักน้ำของภาคอิสาน) หรือกระแป๋งกระถังตักน้ำ ตกลงไปในบ่อเจ้าของใช้ไม้ขอหยั่งลงไปก้นบ่อคุ้ยหาก็ไม่พบต่อมามีคนไปทอดแหหาปลาที่ลำห้วยนั้นไปเจอะกระแป๋งคนนั้นเข้าจึงสันนิษฐานว่ารูก้นบ่อน้ำต้องยาวไปถึงลำห้วยแน่ กระแป๋งของคนนั้นจึงมาอยู่ที่ลำห้วยได้ ในบ่อน้ำแห่งนี้ มีสิ่งมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งข้าพเจ้าได้ฟังมาว่า ใครไปตักน้ำแห่งนี้อาบแล้วโดยเฉพาะเป็นผู้หญิงถ้าใครเอาผ้าซิ่น (ผ้าถุง) ไปวางไว้ที่ปากบ่อน้ำแห่งนี้ แล้วพอรุ่งเช้าวันใหม่น้ำในบ่อนี้จะแห้งหมดทันที ชาวบ้านก็ไม่มีน้ำใช้น้ำดื่มต่อไป

ผู้เล่าให้ฟังบอกข้าพเจ้าว่า ในชีวิตนี้เป็นหลายครั้งแล้วและปัจจุบันก็ยังศักดิ์สิทธิ์อยู่ตามเดิม แต่ก็มีพิธีแก้ให้น้ำมีปกติได้โดยชาวบ้านตีกลองรวมกัน แล้วมีดอกไม้ธูปเทียน มือถือขันเปล่าคนละ

ใบแห่ไปตักเอาน้ำที่ลำห้วยดังกล่าวแล้วมาคนละขัน ผู้เป็นหัวหน้าก็จะกล่าวขอขมาลาโทษต่อเจ้าที่เจ้าทางแทนคนทั้งหมด แล้วตักน้ำมาคนละขันนำมาเทลงบ่อน้ำนี้ พอรุ่งเช้าวันใหม่น้ำก็จะเต็มขึ้นมาถึงระดับปกติอย่างแต่ก่อน ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ในสถานที่นั้นแต่เราไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเนื้อธรรมดาได้ จึงฝากท่านผู้อ่านได้พิจารณาด้วยปัญญาของตนเองเถิด

ใครพบวัดร้างแห่งนี้เป็นครั้งแรก

เดิมวัดโพธิ์ชัยศรีแห่งนี้ คงไม่รู้จักกันว่าเป็นวัดมาก่อนเลย เพราะสถานที่แห่งนี้เป็นป่าดงรกชัฏ เต็มไปด้วยต้นไม้ใหญ่น้อยนานาชนิด หนาทึบเต็มไปหมด

ต่อมาประมาณ พ.ศ.2100 ได้มีนายสีและนายแสนกับคณะอีก 5 คน เดิมคนทั้งหมดนี้ตั้งถิ่นฐานอยู่ตรงบ้านเมืองพาน ซึ่งตั้งอยู่เชิงเขาภูพานพระพุทธบาทบัวบก อำเภอบ้านผือในปัจจุบันนี้ ห่างจากบ้านแวงประมาณ 7-8 กิโลเมตร ได้เดินทางเข้าป่า เพื่อหาอาหารล่าสัตว์ป่าเป็นต้นตามแบบสมัยโบราณ

เมื่อเดินทางมาถึงสถานที่วัดร้างแห่งนี้ ซึ่งเป็นป่าใหญ่หนาทึบมีต้นไม้ปกคลุมไปหมดได้เห็นต้นโพธิ์ไทรใหญ่ต้นหนึ่ง และต้นมะขามหวานอีกหลายต้น ซึ่งมีสัตว์ป่าต่าง ๆ และนกทั้งหลายพากันจิกกินลูกโพธิ์ไทรต้นนั้นอยู่ ได้ส่งเสียงเจียวจาวลั่นไปทั้งป่า นายพรานทั้งหลายจึงพากันเดินเข้าไปใกล้ ๆ ต้นโพธิ์ไทรนั้น ได้เห็นสิ่งปรักหักพัง อันแสดงให้รู้ว่าเป็นวัดเก่า

เมื่อมองเข้าไปบริเวณนั้นก็ได้พบพระพุทธรูปใหญ่องค์

หนึ่งตั้งอยู่บริเวณนั้น หน้าตักกว้างประมาณ 4 ศอก สูงประมาณ 6 ศอก เนื้อพระพุทธรูปใหญ่องค์นี้ สังเกตดูแล้วสันนิษฐานว่าคงทำด้วยเกษรดอกไม้ และว่านต่าง ๆ ขณะนี้ประดิษฐานอยู่ที่ศาลาการเปรียญวัดโพธิ์ชัยศรี

ขอแทรกเรื่องนิดหน่อยพระพุทธรูปใหญ่องค์นี้ปางสดุ้งมาร ชาวบ้านเรียกกันว่า หลวงพ่อตื้อ เรื่องเกี่ยวกับหลวงพ่อตื้อองค์นี้ ข้าพเจ้าได้ยินสามเณรบุญชู จันทร์สว่าง เล่าให้ฟังว่า ตอนที่เป็นสามเณรเล็ก ๆ อยู่วัดแห่งนี้ประมาณ พ.ศ. 2518-2519 นี้แหละ มีครั้งหนึ่งขณะที่เข้าไปกราบพระพุทธรูปหลวงพ่อตื้อองค์นี้พอกราบลง 3 ครั้ง แล้วเงยหน้าขึ้นมองงองค์พระพุทธรูปอยู่ครู่หนึ่ง ก็เห็นตัวเลขสีแดงใหญ่สองตัวเรียงกันอยู่ที่ผ้าอังสะ หรือผ้าสไบที่ห่มพระพุทธรูปอยู่นั้น สามเณรยังจำได้จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ คือ เลข 51 แล้วสามเณรก็เล่าให้คนอื่นฟัง เพราะเป็นของแปลกใจซึ่งตามปกติผ้าอังสะหรือผ้าสไบหลวงพ่อตื้อนี้ไม่มีรอยเขียนอะไรเลย เป็นผ้าเหลืองธรรมดาเท่านั้นเอง

เมื่อเกิดความแปลกใจเช่นนี้ จึงนำไปเล่าให้คนอื่นฟัง คนอื่นฟังแล้วก็เฉย ๆ บางคนบอกว่าตาลายไปกระมั้ง มีสองท่านเมื่อฟังแล้ว เอามาคิดเป็นเลขหวยจึงไปซื้อหวยลองดู พอถึงวันหวยออก ปรากฏว่าหวยออกตัวที่สามเณรเห็นจริง ๆ ทั้งหมด ท่านที่ฟังแล้วคิดเป็นเลขหวยไป ซื้อลองดูท่านหนึ่งถูกได้หนึ่งพันบาท อีกท่านหนึ่งถูกหนึ่งร้อยบาท อันนี้เป็นเรื่องแปลก ๆ จึงนำมาเล่าสู่กันฟัง

พบหลวงพ่อนาคครั้งแรก

ขอวกเข้าเรื่องเก่าต่อไป เมื่อนายสีพร้อมทั้งคณะเดินออกไปจากพระพุทธรูปใหญ่นี้แล้ว ก็ได้เดินไปรอบ ๆ บริเวณนั้น ได้พบเห็นใบสีมาซึ่งทำด้วยหินทั้งแท่ง คล้ายกับเอาหินศิลาดาดมาสกัดเป็น

ใบสีมา มองดูไปรอบ ๆ ภายในเขตใบสีมานั้นก็ได้เห็นพระพุทธรูปนาคปรก 2 องค์ องค์หนึ่งทำด้วยหินศิลาคือเอาศิลาก้อนใหญ่ ๆ มาสกัดเป็นรูปพระนาคปรก อีกองค์หนึ่งทำด้วยทองสัมฤทธิ์ พระนาคปรก 2 องค์นี้หน้าตักกว้าง 12 นิ้ว สูง 12 นิ้วเท่ากัน เข้าใจว่าพระนาคปรกศิลานี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นองค์อำพรางของพระนาคปรกองค์จริง

เริ่มอพยพครอบครัวมาตั้งบ้านแวง

นายสีและนายแสน พร้อมทั้งคณะเมื่อมาพบสถานที่บริเวณใกล้วัดแห่งนี้ เห็นมีบ่อน้ำดื่มใช้อุดมสมบูรณ์ดี จึงได้ปรึกษากันกับคณะว่า พวกเราควรจะอพยพมาตั้งถิ่นฐานบ้านช่องอยู่ตามแถวนี้ เพราะสถานที่บริเวณแห่งนี้ เป็นที่ราบสม่ำเสมอดีไม่เหมือนกับหมู่บ้านที่ตั้งอยู่แต่ก่อนที่เชิงภู เมื่อตกลงกันแล้ว ก็ได้ชักชวนที่เหลืออพยพมาด้วยกัน ชั่วระยะเวลาเล็กน้อยก็มีบ้านเกิดขึ้นมาถึง 100 กว่าหลังคาเรือน

เมื่อประมาณ พ.ศ. 2129 ชาวบ้านทั้งหมดก็ปรึกษาหารือกัน ร่วมใจบูรณะอุโบสถสร้างขึ้นใหม่ โดยชาวบ้านได้พากันตัดไม้มาถากเป็นเสาบ้าง เลื่อยเป็นเครื่องสัมภาระของอุโบสถบ้าง ใช้หญ้าคามุงหลังคาอุโบสถพอกันแดดกันฝนได้

ในระยะนี้ ยังไม่มีพระภิกษุสงฆ์อยู่เลยในวัดร้างแห่งนี้ คงมีแต่พระพุทธรูป คือหลวงพ่อตื้อกับหลวงพ่อนาคอีก 2 องค์เท่านั้นประจำอยู่วัดแห่งนี้ตลอดมา ในสมัยนั้นแม้จะมีแต่พระพุทธปฏิมาเฝ้าวัดอยู่ ไม่มีพระสงฆ์อยู่เลย ก็ยังมีจิตศรัทธาร่วมใจกันบูรณะรักษาวัดแห่งนี้ไว้

เมื่อถึงวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชาวบ้านก็จะร่วมใจกันไปกราบนมัสการหลวงพ่อนาค และหลวงพ่อตื้อเป็นประจำ โดยมี

หลวงพ่อพระพุทธทั้งสององค์เป็นจุดศูนย์รวมน้ำใจของชาวบ้านทั้งหมด พอถึงวันสงกรานต์ชาวบ้านก็จะมีน้ำหอม (น้ำหอมสมัยนั้นใช้ขมิ้นน้ำหอม ดอกไม้มาทำผสมเป็นน้ำหอม) มาสรงน้ำหลวงพ่อนาคและหลวงพ่อตื้อเป็นประจำทุกปี

ประมาณ พ.ศ. 2134 จึงได้มีพระสงฆ์มาอยู่จำพรรษาติดต่อกันตลอดมา พระสงฆ์ร่วมกับชาวบ้านได้ร่วมใจกันสร้างกุฏิขึ้นมาหลังหนึ่งเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของพระสงฆ์

ในระยะนี้หลวงพ่อนาคองค์ที่หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์นั้น พระสงฆ์และชาวบ้านเข้าใจว่าเป็นพระพุทธรูปทองธรรมดาเหมือนพระพุทธรูปทั่วไปเท่านั้น ทุกคนก็ไม่รู้ว่ามีความศักดิ์สิทธิ์อะไรเลย เพียงแต่นึกว่าเป็นพระปฏิมาสร้างแทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อเป็นการกราบไหว้สักการะบูชาเป็นพระพุทธานุสติเท่านั้น จึงไม่ได้เอาใจใส่ในการรักษาเท่าไรนัก

หลวงพ่อนาคถูกขโมยครั้งแรก

ประมาณ พ.ศ. 2395 หลวงพ่อพ่อนาคได้หายไปจากวัดโพธิ์ชัยศรีเป็นครั้งแรกชาวบ้านพร้อมทั้งพระสงฆ์ เมื่อรู้ว่าหลวงพ่อนาคหายไป ต่างคนก็เพียงแต่คิดและพูดกันว่าคงมีคนมาขโมยเอาไป แต่ไม่ทราบว่าใครมาขโมยไปทางไหน ทุกคนก็ไม่สนใจจะติดตามหาเลยหายแล้วก็แล้วกันไป เพราะทุกคนเข้าใจว่าเป็นพระทองเหลืองธรรมดา และไม่มีความศักดิ์สิทธิ์อะไรจึงไม่ได้สนใจติดตามหาจึงปล่อยไปตามยถากรรม ประมาณ พ.ศ. 2399 นายตุ้ยผู้ปกครองอำเภอบ้านผือ (นายอำเภอ) ในสมัยนั้นได้ถึงแก่กรรมลงนายอวนศักดิ์ดีผู้ใหญ่บ้านแวงในสมัยนั้น ได้ไปช่วยงานศพท่านนายอำเภอ ขณะที่ทำงาน

ช่วยงานศพอยู่นั้นก็เดินเข้าเดินออก เดินขึ้นเดินลงภายในบ้านท่านนายอำเภอนั่นเอง ตาก็มองดูสิ่งของต่าง ๆ บริเวณบ้านบ้าง ภายในบ้านบ้าง ขณะที่กำลังมองดูภายในบ้านอยู่นั้นได้เหลือบไปเห็นพระนาคปรกองค์หนึ่ง ตั้งตระหง่านอยู่บนโต๊ะทางหิ้งบูชา (โต๊ะหมู่บูชา) ภายในบ้านนายอำเภอนั้นแหละพยายามเข้าไปดูใกล้ ๆ สังเกตอย่างถี่ถ้วน เมื่อดูแล้วเพียงแต่คิดในใจว่าพระนาคปรกองค์นี้ เป็นหลวงพ่อนาคอยู่ที่วัดบ้านแวงของเรา เมื่อช่วยงานศพนายอำเภอเสร็จแล้วก็กลับบ้าน ได้เรียกลูกบ้านมาประชุม ได้เล่าเรื่องต่าง ๆ ที่ตนได้พบเห็นหลวงพ่อนาคให้ชาวบ้านฟัง

ในที่สุดผู้ใหญ่บ้านและลูกบ้านได้พร้อมใจกันไปขอหลวงพ่อนาคกลับคืนทางครอบครัวอดีตนายอำเภอเมื่อทราบเรื่องราวต่าง ๆ ว่า หลวงพ่อนาคองค์นี้ได้มีผู้ขโมยมาขายให้นายอำเภอ จึงยินยอมคืนหลวงพ่อนาคให้ชาวบ้านแวงแต่โดยดี ทั้งผู้ใหญ่และลูกบ้านจึงได้อาราธนาหลวงพ่อนาคกลับมาประดิษฐาน ณ วัดบ้านแวงตามเดิม (วัดโพธิ์ชัยศรี) รวมเวลาที่หลวงพ่อนาคที่หายไปครั้งนี้ 4 ปี

หลวงพ่อนาคถูกขโมยครั้งที่สอง

ประมาณ พ.ศ. 2479 หลวงพ่อนาคได้หายไปอีกครั้ง ชาวบ้านก็พยายามพากันออกสืบหาข่าวว่าใครขโมยหลวงพ่อนาคไป ขณะที่ชาวบ้านพากันออกสืบหาข่าวอยู่นั้นก็ทราบว่าพวกขโมยได้มาลักเอาหลวงพ่อนาคไปทางบ้านเหล่าคาม อำเภอบ้านผือ มีขโมย 2 คนที่มาลักเอาไป แล้วจ้างเกวียนของนายเผือก บ้านเหล่าคามเป็นจำนวนเงิน .2 บาท บรรทุกหลวงพ่อนาคเดินทางไปจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นระยะทางประมาณ 53 กิโลเมตร เกวียนบรรทุกหลวงพ่อนาค

เดินทางไปสามวันก็ถึงตัวจังหวัดอุดรธานี

เมื่อถึงตัวจังหวัดอุดรธานีแล้ว พวกขโมยอาราธนาหลวงพ่อนาคลงจากเกวียน เพื่อจะเอาไปต่อขึ้นรถยนต์ไปขายที่กรุงเทพฯ เมื่อยกหลวงพ่อนาคลงแล้วเอาไปวางไว้ที่พื้นดิน

คราวนี้หลวงพ่อนาคได้แสดงปาฏิหาริย์มหัศจรรย์ทำองค์ท่านให้หนัก พวกขโมยจะยกหลวงพ่อนาคไม่ขึ้นเลย แม้ว่าจะพยายามอย่างไรก็ยกไม่ขึ้นเหมือนกับหลวงพ่อนาคนี้มีน้ำหนักเป็นพัน ๆ กิโล ความจริงน้ำหนักองค์หลวงพ่อนาค ซึ่งปกติหนักเพียง 23 กิโลเท่านั้น พวกขโมยเมื่อยกหลวงพ่อนาคไม่ไหวแล้ว จึงไปเรียกคนมาช่วยอีก 10 คน คนทั้งหมดมาถึงก็พยายามช่วยกันยก แม้จะพยายามช่วยกันยกเท่าไหร่องค์หลวงพ่อนาคก็ไม่มีท่าทีจะขยับเขยื้อนเลย พวกขโมยจึงหันมาใช้วิธีใหม่โดยไปหาเชือกมาผูกองค์หลวงพ่อนาคเข้าแล้วเอาไม้สอดหามกันแม้จะพยายามหามกันตั้งสิบคนก็หามไม่ขึ้น ขณะนั้นพวกขโมยก็หมดปัญญาแล้ว เพราะไม่สามารถยกหลวงพ่อนาคขึ้นสู่รถยนต์ได้

ขณะที่พวกขโมยกำลังนั่งพักเหนื่อย และกำลังคิดอยู่ว่าจะทำอย่างไร จึงจะยกหลวงพ่อนาคขึ้นสู่รถยนต์ได้ มีสองตายายซึ่งมีบ้านเรือนอยู่แถวใกล้ ๆ นั้นเดินมาพบเห็นเข้า ครั้นสองตายายได้พบเห็นองค์หลวงพ่อนาคเข้าก็เกิดความศรัทธาเลื่อมใสเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ถามพวกขโมยเหล่านั้นทราบความประสงค์ของขโมยเหล่านั้นว่าจะเอาหลวงพ่อนาคไปขายที่กรุงเทพฯ แต่สองตายายไม่ทราบว่าคนเหล่านั้นเป็นขโมยแต่คิดว่าเป็นพระของเขาแล้วเขาจะเอาไปขายเท่านั้น

ตามปกติสองตายายเป็นคนมีศรัทธาเลื่อมใสพระอยู่แล้ว เมื่อเห็นองค์หลวงพ่อนาคก็เกิดศรัทธาความเลื่อมใสยิ่งนัก พอทราบ

ความประสงค์ว่าเขาจะเอาไปขายเท่านั้น จึงขอบูชาองค์หลวงพ่อนาคไว้สักการะบูชาที่บ้านตน เป็นจำนวนเงิน 1 ตำลึง (4 บาท) ขโมยก็ตกลงขายให้ เมื่อได้รับเงินจากสองตายายแล้วก็พากันหลีกหนีไป

เมื่อพวกคนร้ายหลีกหนีไปแล้วสองตายายก็ได้อาราธนาองค์หลวงพ่อนาคไปประดิษฐานไว้ ณ ที่บูชาภายในบ้านของตน ครั้นหลวงพ่อนาคไปอยู่ในบ้านสองตายายได้ประมาณ 1 เดือน ต่อมาสองตายายและครอบครัวเป็นโรคนอนไม่หลับหลายวันหลายคืน สองตายายได้ปรึกษากันว่าจะเป็นเพราะองค์หลวงพ่อนาคเราปฏิบัติต่อองค์ท่านไม่ถูกวิธีหรืออย่างไร จึงทำให้พวกเรานอนไม่หลับกันทั้งครอบครัวหลายคืน จากนั้นสองตายายจึงนำเรื่องไปเล่าให้หลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดโยธานิมิตรฟัง ซึ่งวัดโยธานิมิตรนี้สองตายายก็ไปทำบุญเป็นประจำ เมื่อหลวงพ่อได้ทราบรายละเอียดหมดแล้ว ท่านจึงพูดกับสองตายายว่า พระนาคปรกที่คุณโยมบูชาเช่ามาไว้ที่บ้านนั้นท่านคงไม่อยากอยู่บ้านของคุณโยมจึงทำให้คุณโยมและครอบครัวนอนไม่หลับท่านคงอยากอยู่ที่วัด หลวงพ่อจึงพูดต่อไปว่าคุณโยมจะเอามาไว้ที่วัดกับอาตมาก็ได้แล้วคุณโยมบูชามาเท่าไร โยมก็นมัสการท่านว่าบูชาเช่ามา 1 ตำลึง หลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดโยธานิมิตรบอกว่า อาตมาจะแทนทุนให้หรอก ว่าแล้วสองตายายก็อาราธนาหลวงพ่อนาคไปอยู่วัดโยธานิมิตร นับแต่เอาหลวงพ่อนาคไปไว้วัดแล้วครอบครัวก็นอนหลับเป็นปกติ ขอให้ท่านผู้อ่านพิจารณาดูเถิดว่าเป็นเพราะอะไรสองตายายพร้อมทั้งครอบครัวจึงนอนไม่หลับ ครั้นเอาหลวงพ่อนาคไปอยู่วัดโยธานิมิตรแล้ว ครอบครัวทั้งหมดก็นอนหลับเป็นปกติโดยไม่ต้องใช้ยาอะไร ขอให้ท่านผู้อ่านพิจารณาด้วยปัญญาของท่านเอง ส่วนผู้เขียนคิดว่าท่านไม่ยอมอยู่ในบ้านแห่งนั้น เพราะอยู่ในบ้านนั้นแล้วก็

จะไม่มีใครพบเห็นท่าน แล้วองค์ท่านก็จะไม่ได้กลับถิ่นเดิม (วัดเดิมของท่าน) จึงได้แสดงปาฏิหาริย์ให้คนในครอบครัวนั้นนอนไม่หลับทั้งหมด

ประมาณปี พ.ศ. 2493 นายดี ทองสุวรรณ ชาวบ้านแวง ได้ถูกคัดเลือกเป็นทหารเกณฑ์ ไปประจำอยู่ที่ค่ายประจักษ์ อุดรธานี ขณะที่นายดี ทองสุวรรณ รับราชการทหารเกณฑ์อยู่นั้น พอถึงวันสงกรานต์ เพื่อน ๆ ได้ชักชวนไปเที่ยวงานสงกรานต์เพื่อสรงน้ำพระพุทธรูปและสรงน้ำพระสงฆ์ที่วัดโยธานิมิตรตามประเพณีของทางภาคอิสาน ครั้นไปถึงวัดโยธานิมิตรแล้วก็ได้เข้าไปสรงน้ำพระพุทธรูปและพระสงฆ์จึงได้พบเห็นหลวงพ่อนาคจึงได้พิจารณาดูลักษณะตำหนิต่าง ๆ ตามที่มีผู้บอกเล่าให้ฟังซึ่งได้หายไปหลายปีแล้ว เมื่อพิจารณาจนแน่แก่ใจแล้วว่าเป็นหลวงพ่อนาคที่อยู่ในวัดบ้านแวงของตนจริง ๆ พอสงกรานต์เสร็จก็ได้ลากลับบ้าน เพื่อจะนำข่าวที่ตนได้พบหลวงพ่อนาคไปเล่าให้ผู้ใหญ่บ้านและชาวบ้านฟัง เมื่อผู้ใหญ่บ้านและชาวบ้านทราบข่าวเช่นนั้นจึงได้ประชุมปรึกษาหารือกัน ได้ตกลงกันว่าให้ผู้ใหญ่บ้านและลูกบ้านอีก 5 คน เป็นตัวแทนของชาวบ้านทั้งหมดเดินทางไปจังหวัดอุดรธานี และมุ่งหน้าไปวัดโยธานิมิตรทันที ครั้นเข้าไปถึงวัดโยธานิมิตรแล้วผู้ใหญ่บ้านพร้อมทั้งคณะก็เข้าไปกราบนมัสการหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดโยธานิมิตร หลวงพ่อ ก็ถามว่าโยมมีธุระอะไรหรือและบ้านอยู่ที่ไหน ผู้ใหญ่ตอบว่า ข้าน้อย (กระผม) มาตามหาหลวงพ่อนาคปรกซึ่งหายไปหลายปีแล้ว หลวงพ่อจึงถามว่าพระของโยมมีลักษณะอย่างไรผู้ใหญ่บ้านตอบว่าเป็นพระนาคปรกแท่น 3 ชั้น

หลวงพ่อได้ฟังลักษณะของพระนาคปรก ที่ผู้ใหญ่บ้านได้เล่าแต่ตอนต้นจนจบ ก็ทราบว่าเป็นของคณะผู้ใหญ่บ้านแวงจริง เพราะ

เล่าถูกต้องทุกอย่าง หลวงพ่อเจ้าอาวาสจึงเอ่ยขึ้นว่าพระนาคปรกองค์นี้อาตมาได้ซื้อไว้เป็นเงิน 1 ตำลึง (4 บาท) ถ้าโยมอยากได้คืนก็ต้องเอาเงิน 1 ตำลึงมาไถ่คืนเสียก่อนอาตมาจึงจะให้คืน ผู้ใหญ่บ้านและคณะได้ฟังหลวงพ่อเจ้าอาวาสพูดเช่นนั้น ผู้ใหญ่บ้านจึงกราบนมัสการว่าพระนาคปรกองค์นี้เป็นสมบัติของวัดพวกกระผมจริง ๆ พวกกระผมติดตามมาจนหมดเงินหมดทองไปมากแล้ว พวกกระผมไม่ค่อยมีเงินมีทองเท่าไหร่ มีอยู่เพียงค่าอาหารและค่าเดินทางเท่านั้น ถ้าหลวงพ่อไม่ให้คืนพวกกระผมจริง ๆ จะว่าหลวงพ่อรับซื้อของโจรไว้ พวกกระผมจะไปร้องเรียนเจ้าเมืองอุดรธานี เมื่อหลวงพ่อได้ฟังเช่นนั้นท่านก็คิดว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ไม่เหมาะสมแก่สมณเพศ ท่านจึงตกลงมอบหลวงพ่อนาคคืนให้แก่ผู้ใหญ่บ้านและคณะกลับไปแต่โดยดี ผู้ใหญ่บ้านและคณะได้รับหลวงพ่อนาคคืนแล้วจึงกล่าวขอบพระคุณอย่างสูงที่มีเมตตา และได้อาราธนาหลวงพ่อนาคกลับคืนวัดโพธิ์ชัยศรีตามเดิม

หลวงพ่อนาคกลับคืนมาอยู่วัดเดิมไม่กี่วันท่านคงจะแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ จึงทำให้นายเผือกผู้เคยเอาเกวียนของตนรับจ้างขโมยบรรทุกหลวงพ่อไปขายที่จังหวัดอุดรธานี ตาของนายเผือกมืดบอดเข้าโดยไม่มีสาเหตุ มองอะไรไม่เห็น นับแต่นั้นมาทั้งครอบครัวของนายเผือกก็เดือดร้อนไปหมด นายเผือกเมื่อตาตนบอดมืดเข้าโดยหาสมมุติฐานไม่ได้ เป็นโดยกระทันหัน จึงได้ระลึกถึงการกระทำความผิดของตนว่า ที่ตาเรามืดบอดลงเช่นนี้คงจะเป็นกรรมที่เราได้กระทำความผิดไว้กับหลวงพ่อนาคแน่นอน เมื่อคิดเช่นนี้แล้วจึงได้ไปบอกพวกญาติ ๆ พาตนไปวัดหลวงพ่อนาคพร้อมทั้งจัดดอกไม้ธูปเทียนทองไปด้วย เพื่อจะไปกราบคารวะขอขมาลาโทษกับหลวงพ่อนาค ที่ตนได้ล่วงเกินกระทำกรรมไว้ จึงจัดหาดอกไม้ธูปเทียนทองมุ่งหน้า

สู่วัดโพธิ์ชัยศรีซึ่งเป็นวัดที่หลวงพ่อประดิษฐานอยู่ระยะทางห่างจากหมู่บ้าน 6-7 กิโลเมตร พอถึงวัดหลวงพ่อนาคแล้วก็จัดดอกไม้ธูปเทียนทองเข้าไปกราบทำพิธีคารวะขอขมาโทษกับหลวงพ่อนาคแล้วเอาทองปิดที่ตาหลวงพ่อนาค จากนั้นก็เล่าความจริงตั้งแต่ต้นจนจบที่ตนได้กระทำกรรมไว้กับหลวงพ่อนาคได้รับสารภาพผิดทุกอย่าง ในที่สุดก็กราบลาหลวงพ่อนาคกลับบ้านของตนเอง พอปิดทองที่ตาหลวงพ่อนาคแล้ววันรุ่งขึ้นตาของนายเผือกก็สว่างขึ้นมองเห็นอะไรได้บ้างและมองเห็นเป็นปกติโดยเร็วเป็นเหตุที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนักซึ่งใคร ๆ ไม่สามารถจะรู้ได้ คิดได้ทุกคนก็เพียงมีความเห็นว่าหลวงพ่อนาคท่านแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ให้รู้เท่านั้น

หลวงพ่อนาคถูกขโมยครั้งที่สาม

ประมาณ พ.ศ. 2512 หลวงพ่อนาคได้หายไปอีกชาวบ้านก็ได้ช่วยกันสืบหาข่าว ว่าใครขโมยหลวงพ่อนาคไปและเอาไปทางไหน ต่อมาก็ได้ทราบข่าว ได้มีคนร้ายกลุ่มหนึ่งมาขโมยเอาหลวงพ่อนาคไป

คราวนี้เอารถยนต์จอดไว้นอกวัด แล้วก็เข้าไปขโมยหลวงพ่อนาคมาใส่รถยนต์ เมื่อได้หลวงพ่อนาคแล้วก็ขับมุ่งหน้าไปทางจังหวัดอุดรธานีเพื่อจะนำไปขายให้ฝรั่งที่สนามบินอุดรธานี แล้วส่งต่อไปประเทศสหรัฐอเมริกา โดยกลุ่มคนร้ายได้ตกลงขายให้ในราคา 500,000 บาท พอพวกขโมยพาหลวงพ่อนาคไปถึงสนามบินอุดรธานีแล้วก็เอาหลวงพ่อนาคลงจากรถยนต์ แล้วเอาใส่กล่องกระดาษแข็งปิดผนึกไว้อย่างดี ได้เวลาตามกำหนดนัดหมายกันแล้วก็เอากล่อง

บรรจุหลวงพ่อนาคไปขึ้นเครื่องบินเพื่อจะไปประเทศสหรัฐอเมริกา พอเอากล่องที่บรรจุหลวงพ่อนาคขึ้นเครื่องฝรั่งก็ติดเครื่องยนต์ เตรียมตัวจะบินขึ้นสู่ท้องฟ้าแต่...บินเท่าไหร่เครื่องบินก็ไม่ยอมเคลื่อนที่ พยายามติดเครื่องเพื่อบินออกจากสนาม แม้จะพยายามอย่างไร เครื่องบินก็ยังจอดอยู่กับที่นั่นเอง ช่างเครื่องจึงได้ตรวจดูเครื่อง เมื่อตรวจดูแล้วเครื่องยนต์เป็นปกติทุกอย่าง จึงพยายามบินลองดูอีก แต่ก็ไม่ได้ผลเมื่อนักบินและช่างเครื่องพยายามบินอยู่จนหมดปัญญาแล้ว ฝรั่งยกเอากล่องที่บรรจุหลวงพ่อนาคคืนให้เจ้าของตามเดิม พอยกกล่องหลวงพ่อนาคลงจากเครื่องบิน เครื่องบินลำนั้นก็บินได้ตามปกติ โดยไม่มีอะไรขัดข้องเลยจึงทำให้ฝรั่งและคนร้ายเกิดความอัศจรรย์ใจเป็นอย่างยิ่ง ทุกคนเชื่อว่าเป็นเพราะหลวงพ่อนาคท่านแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ ไม่อยากไปอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

คนร้ายหมดหนทาง

คนร้ายเห็นว่าหมดหนทางแน่ เพราะฝรั่งไม่เอาแล้ว เนื่องจากเอาไปไม่ได้ คนร้ายจึงนำเข้าไปในบ้านแห่งหนึ่งแล้วใช้เครื่องไฟฟ้าจี้เพื่อจะตัดเอาเศียรไปเท่านั้น พอใช้ไฟฟ้าเครื่องตัดเหล็กจี้องค์หลวงพ่อนาคทีไรไฟฟ้าก็ดับทุกทีแม้จะพยายามอย่างไรก็ไม่สำเร็จ แต่หันกลับไปจี้เหล็กอย่างอื่นไฟไม่ดับ พอเอามาจี้หลวงพ่อนาคทีไรไฟก็ดับทุกที เมื่อคนร้ายเห็นอิทธิฤทธิ์หลวงพ่อนาคเท่านั้นก็หยุดจี้ แล้วจึงคิดหาวิธีใหม่ว่าจะเอาหลวงพ่อนาคไปฝังดินไหว้ก่อน ขืนปล่อยไว้ชาวบ้านจะสืบรู้และตามมาทัน จึงตกลงกันเอาไปฝังดินไว้ พอคิดว่าจะนำไปฝังดินจึงยกไป แต่ยกเท่าไรก็ยกไม่ขึ้น จึงเปลี่ยนใจ

ใหม่ว่าจะเอาไปถ่วงจมน้ำไว้แต่ก็ยกไม่ขึ้น แม้จะพยายามเท่าไรก็ยกไม่ขึ้น เมื่อคนร้ายพยายามจนหมดปัญญาแล้วคนหนึ่งจึงพูดว่าเอาไปฝากไว้ที่สถานีวิทยุ ๐๙ อุดรธานีกันเถอะ แล้วเอาหลวงพ่อนาคใส่กล่องปิดให้ดีอีก จึงนำไปฝากไว้ที่สถานีวิทยุ ๐๙ อุดรธานี ครั้นเข้าไปถึงจึงนำไปฝากไว้กับเจ้าหน้าที่สถานีวิทยุ แล้วบอกกับเจ้าหน้าที่ว่า ขอฝากกล่องนี้หน่อย ไปธุระในตลาดแล้วจะกลับมาเอา เมื่อคนร้ายฝากกล่องหลวงพ่อนาคไว้แล้วก็พากันหนีไปเลย เจ้าหน้าที่คอยวันนั้นจนมืดก็ไม่เห็นเจ้าของมาเอา ผ่านพ้นไปสองวันก็ยังไม่มีใครมารับ เจ้าหน้าที่สถานีวิทยุ ๐๙ จึงเข้าไปเปิดกล่องดูทราบว่าภายในบรรจุพระพุทธรูปนาคปรก แต่ไม่ทราบว่าเป็นพระของใครอยู่บ้านไหน จึงได้ประกาศออกทางวิทยุ ในรายการข่าวบริการพร้อมทั้งบอกลักษณะให้ทราบ ถ้าเป็นของใครให้มารับเอากลับไป แล้วต่อมา

ในเวลานั้น ตำรวจภูธรอำเภอบ้านผือได้รับฟังข่าวประกาศเรื่องพระนาคปรกอยู่ที่สถานีวิทยุ ๐๙ อุดรธานี ฟังลักษณะตามประกาศแล้วรู้ว่าเป็นหลวงพ่อนาคแน่ ๆ เพราะตอนที่หายไปนั้นชาวบ้านได้แจ้งไว้แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร อำเภอบ้านผือก็นำข่าวประกาศนี้ไปแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้านแวงทราบ ผู้ใหญ่จึงได้พาชาวบ้านไปรับหลวงพ่อนาคที่สถานีวิทยุ ๐๙ อุดรธานี นายบัว แวงคำ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านในครั้งนั้นจึงได้สอบถามเจ้าหน้าที่ว่าใครเอากล่องนี้มาฝากเจ้าหน้าที่ตอบว่ามีชาย 3 คน หามกล่องนี้มาฝากไว้ผมไม่รู้ว่ามันเป็นกล่องอะไรเขาบอกจะไปธุระในตลาดเดี๋ยวเดียวจะกลับมาเอา แต่คอยแล้วคอยเล่าก็ไม่เห็นใครกลับมาเอา จึงได้เปิดกล่องจึงได้รู้ว่าเป็นกล่องบรรจุพระนาคปรก จึงได้ประกาศหาเจ้าของให้มารับดังกล่าวแล้ว

ทางเจ้าหน้าที่สถานีวิทยุ ก็ได้สอบถามดูว่าเป็นของชาวบ้านแวงหรือเปล่า เมื่อชาวบ้านตอบถูกทุกอย่างจึงได้มอบหลวงพ่อนาคให้กลับคืน คณะชาวบ้านแวงก็กราบขอบพระคุณทางเจ้าหน้าที่สถานีวิทยุ 09 อุดรธานี แล้วอำลากลับ

หลวงพ่อนาคถูกขโมยครั้งที่สี่

เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2530 เวลาประมาณ 02.00 น. ได้มีคนร้ายประมาณ 8 คน ได้ใช้รถยนต์เป็นพาหนะเข้าไปในบริเวณบ้านแวงตำบลบ้านผือ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี และจอดรถยนต์ไว้ในบริเวณบ้านแวง แล้วตรงไปยังวัดโพธิ์ชัยศรีอันเป็นที่ประดิษฐานของหลวงพ่อนาค คนร้ายชุดดังกล่าวได้ตัดกุญแจที่ใส่คล้องประตูโบสถ์ 5 ดอก แล้วเข้าไปงัดประตูเหล็กชั้นใน อันเป็นชั้นที่ 2 จนพัง แล้วขโมยเอาหลวงพ่อนาคไปจากฐานที่ตั้ง

จากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จากชาวบ้านใกล้เคียงบริเวณวัด ทราบว่าในวันและเวลาดังกล่าวมีคนร้ายประมาณ 8 คน แต่งกายชุดเขียวพรางตา มีปืนเอ็ม 16 นั่งรถยนต์ปิกอัพแล่นเข้าไปในบ้านแวง และบริเวณวัดโพธิ์ชัยศรี และแล่นออกไปโดยไม่มีใครเฉลียวใจว่าเป็นคนร้ายและคิดว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองมาตรวจตราตามปกติ จนกระทั่งพระเณรในวัดโพธิ์ชัยศรีตื่นขึ้นมาเพื่อที่จะทำวัตรเช้าจึงพบว่าหลวงพ่อนาคได้ถูกขโมยไปแล้ว และในคืนเดียวกันนั้น พระอธิการคำห่วง เจ้าคณะตำบล และเป็นเจ้าอาวาสพระพุทธบาทบัวบก ตำบลเมืองพาน ซึ่งอยู่ห่างจากวัดโพธิ์ชัยศรีได้รับแจ้งจากพระสงฆ์และชาวบ้านกาลึมว่ามีคนร้ายแต่งกายชุดเขียวคล้ายทหาร เข้าไปงัดศาลาการเปรียญอันเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธ-

รูปปางต่าง ๆ ของวัดบ้านกาลึม ในคืนวันที่ 27 กันยายน 2530 และขโมยพระพุทธรูปทั้งหมดไปประมาณ 25 องค์ด้วยกัน

หลังจากที่หลวงพ่อนาคได้ถูกขโมยไปแล้ว ทั้งทางราชการและประชาชนทั่วไปที่เลื่อมใสศรัทธา ต่างก็มิได้นิ่งนอนใจ ได้พยายามทุกวิถีทางที่จะให้ได้ข่าวและแหล่งที่ซุกซ่อนของหลวงพ่อนาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางราชการอำเภอบ้านผือ ซึ่งมี นายบรรดาศักดิ์ บุญบันดล นายอำเภอบ้านผือ พ.ต.ท.มนัส เที่ยงธรรม สวญ.สภ.อ.บ้านผือ พร้อมด้วยทีมงานซึ่งประกอบด้วย ร.ต.ท.วิเชียร ประภาการ ร.ต.ท.วิสัย พิทักษ์สฤษดิ์ ร.ต.อ.วินันท์ เสียงครวญ และเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกหลายนายซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการติดตามข่าวคราว และหาแหล่งที่ซุกซ่อนองค์หลวงพ่อนาค นอกจากนั้นทางด้านจังหวัดหนองคาย ได้มีท่านพระครูสังฆวิฑิต วัดทุ่งสว่าง ในเขตเทศบาลเมืองหนองคาย ซึ่งเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงที่สำคัญยิ่ง ได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังความคิด ตลอดจนกำลังทรัพย์ในการติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวของคนร้าย โดยขอความร่วมมือจาก ร.ต.อ.วินันท์ เสียงครวญ รอง สวป.สภ.อ.เมืองหนองคาย ได้สืบหาตัวคนร้ายและสืบหาแหล่งที่ซุกซ่อนองค์หลวงพ่อนาคอันเป็นการให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของอำเภอบ้านผืออีกทางหนึ่ง แต่การดำเนินงานก็เป็นไปอย่างไม่เปิดเผยเพราะเกรงว่าคนร้ายจะไหวตัว

จนในที่สุด วันแห่งความปลาบปลื้มปิติยินดีของทางราชการและประชาชนผู้เลื่อมใสหลวงพ่อนาคก็มาถึง คือ เวลาประมาณ 10.00 น. ของวันที่ 13 ตุลาคม 2530 ร.ต.อ.วินันท์ เสียงครวญ พร้อมด้วยคณะเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ.เมืองหนองคายจำนวนหนึ่ง ได้ทำการจับกุมคนร้ายกลุ่มดังกล่าวได้ ณ ที่ว่าการอำเภอเมือง

หนองคายซึ่งคนร้ายได้มาติดต่อเพื่อหาซื้อพระพุทธรูปหลวงพ่อนาค และพระพุทธรูปปางต่าง ๆ ของวัดบ้านกาลึม จึงนำตัวคนร้ายทั้งหมดไปทำการสอบสวนที่ สภ.อ.เมืองหนองคาย แล้วรายงาน พ.ต.อ.ดร. ช่วงชัย สัจจะพงษ์ ผกก.ภ.จว.หนองคาย ทราบแล้วรายงานให้ พ.ต.อ.บำรุง สุขพานิช ผกก.ภ.จว.อุดรธานี ทราบตามลำดับ เมื่อคนร้ายได้ให้การรับสารภาพแล้วจึงนำตัวไปยังที่ซึ่งคนร้ายได้นำเอาหลวงพ่อนาคและพระพุทธรูปบ้านกาลึมไปฝังไว้แล้วทำการขุดเอาพระพุทธรูปปางต่าง ๆ ของวัดบ้านกาลึม และองค์หลวงพ่อนาคขึ้นจากที่ฝังไว้ได้ทั้งหมด และส่งตัวคนร้ายมอบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเมืองอุดรธานี เพื่อดำเนินคดีต่อไป

นายจรวย ยิ่งสวัสดิ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ได้ทราบเรื่องการติดตามหลวงพ่อนาคคืนมาและพระพุทธรูปของบ้านกาลึมและสามารถจับกุมคนร้ายได้ทั้งแก๊งค์ จึงได้ไปตรวจหลวงพ่อนาคพร้อมกับพระพุทธรูปบ้านกาลึม พร้อมทั้งกล่าวชมเชยในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ติดตามพระพุทธรูปคืนมาได้โดยใช้เวลาเพียง 15 วัน และทางอำเภอบ้านผือทั้งทางราชการและประชาชนได้จัดงานฉลองสมโภชอย่างยิ่งใหญ่มโหฬารและหลวงพ่อนาคได้ถูกขโมยไปถึง 4 ครั้งแล้ว แต่โดยอิทธิปาฏิหาริย์แห่งองค์หลวงพ่อนาคก็ได้แสดงปาฏิหาริย์แห่งองค์หลวงพ่อนาคก็ได้ประจักษ์แก่ผู้เคารพเลื่อมใสศรัทธาทุกครั้งที่ขโมยไปก็ได้กลับคืนมา เป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชนสืบไป

หลวงพ่อนาคเข้าสิง

เมื่อคณะชาวบ้านแวงอาราธนาหลวงพ่อนาคกลับมาถึงวัดโพธิ์ชัยศรี ทางอำเภอบ้านผือพร้อมทั้งชาวบ้านชาวตลาดทั้งหลายได้

อาราธนาหลวงพ่อนาคแห่ไปรอบอำเภอบ้านผือเพื่อเป็นสิริมงคลต่อไป พอแห่รอบเมืองเสร็จชาวบ้านแวงก็ปรึกษากันว่าควรจะทำพิธีบายศรี (ทำขวัญ) ถวายแด่องค์หลวงพ่อนาคเพราะเป็นพระคู่บ้านคู่เมือง ในขณะนั้นเองหลวงพ่อนาคได้มีนิมิตเข้าสิง นายทูล คำน้อย (พ่อตุ๊) อายุ 49 ปี ชาวบ้านแวงนั่นเอง (ซึ่งนายทูล คำน้อย ไม่เคยเป็นคนทรงอะไรมาก่อนเลย แต่เป็นผู้ที่เคยปฏิบัติหลวงพ่อนาคเหมือนกับศิษย์ก้นกุฏิจริง ๆ นี้เอง) โดยให้นายทูลทำน้ำมนต์และทำด้ายผูกแขนทำด้ายมงคลสวมคอเพื่อป้องกันศัตรู และเป็นสิริมงคลแก่ผู้ที่มากราบไหว้ต่อไป

วิธีทำน้ำมนต์หลวงพ่อนาค

ท่านผู้อ่านอาจจะสงสัยว่า หลวงพ่อนาคเป็นพระพุทธรูปเคลื่อนไหวอะไรไม่ได้ทำไมจึงทำน้ำมนต์ จะขอแนะนำให้ท่านผู้อ่านได้ทราบ วิธีทำน้ำมนต์หลวงพ่อนาคเพื่อประดับความรู้ และผู้ที่มีรูปเหมือนองค์หลวงพ่อนาคซึ่งได้ทำพิธีในอุโบสถหลวงพ่อนาคมาแล้วเมื่อคิดจะทำน้ำมนต์หลวงพ่อนาคจะได้ทำถูกวิธีโดยสังเขปดังนี้

เมื่อตักน้ำใส่ขันมาแล้ว ก็นำขันน้ำไปตั้งตรงพระพักตร์ (ตรงหน้า) หลวงพ่อนาค แต่งขัน 5 (ดอกไม้ขาว 5 คู่ เทียน 5 คู่) ใส่ขันหรือพาน หรือจานที่สะอาด จุดเทียน 1 คู่ จุดธูป 3 ดอก ปักไว้เชิงเทียนกระถางธูปหรือไม่มีที่ปักก็ปักไว้ที่จานขัน 5 วางไว้จานขัน 5 ก็ได้ แล้วยกจานหรือพานขัน 5 นั้นขึ้นสูงประมาณหน้าอก คล้ายกับเราถือพาน หรือขันประณมมือกล่าวคำบูชาพระรัตนตรัยและบูชาดอกไม้ธูปเทียนว่า

อิมินา สักกาเรนะ ตัง พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ

เมื่อกล่าวคำบูชาพระรัตนตรัย และบูชาดอกไม้ธูปเทียนจบแล้ว ก็วางจานหรือขัน 5 นั้นลงไว้ข้างหน้าพระหลวงพ่อนาค แล้วกล่าวคำกราบพระว่า

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบลง 1 หน)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบลง 1 หน)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆังนะมามิ (กราบลง 1 หน)

เมื่อกราบพระเสร็จแล้ว จุดเทียนน้ำมนต์ปักไว้ที่ขันน้ำมนต์แล้วประณมมือว่านะโม 3 จบ ดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ต่อจากนั้นกล่าวชุมนุมเทวดา (เชิญเทวดา) ว่า

สังเค กาเม จะรูเป ศิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน
ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต
ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะ คันธัพพะนาคา
ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะมัง สาธะโว เม สุณันตุ
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

แล้วจับเทียนน้ำมนต์ขึ้น หยดเทียนลงในขันน้ำมนต์ ตั้งจิตอธิษฐานว่าขออำนาจคุณพระรัตนตรัยคือพระพุทธเจ้าพระธรรมเจ้าพระสงฆ์เจ้า คุณแม่พระธรณี คุณพ่อพระฤาษี คุณหลวงพ่อนาค คุณพระอุปะคุต จงมาดลบันดาลให้น้ำมนต์นี้เป็นน้ำมนต์แก้ว เป็นน้ำมนต์ทิพย์ เป็นน้ำมนต์กายสิทธิ์ เป็นกำแพงแก้วเจ็ดชั้น เป็นพระมหาเสน่ห์เป็นพระมหานิยมเป็นพระมหาละลวยบังเกิดโชคลาภยศศักดิ์บริวารแก่ลูกหลานด้วยเทอญ

ผิดสัญญากับหลวงพ่อนาค

ประมาณ พ.ศ. 2522 มีนายพันทหารคนหนึ่งประจำอยู่ในค่ายทหารอุดรธานี ปืนของทางราชการได้หายไปประมาณ 50 กระบอก แต่ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ที่ขโมยเอาไป นายพันทหารผู้บังคับบัญชาก็พยายามสืบสวนดูว่าใครเป็นผู้เอาไป แต่ก็ไม่ได้ข่าวเลย เมื่อตนเองเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ก็กลัวว่าจะมีความผิด เมื่อสืบสวนดูไม่ได้ข่าว ก็เลยหาสิ่งอื่นเป็นที่พึ่งลองดูในขณะนั้นก็คิดถึงหลวงพ่อนาควัดโพธิ์ชัยศรี ซึ่งเคยทราบกิติศัพท์ถึงความศักดิ์สิทธิ์มาก่อนแล้ว จึงเตรียมตัวออกเดินทางไปยังวัดหลวงพ่อนาค ครั้นไปถึงวัดก็ไปติดต่อสอบถามพ่อตุ๊ถึงวิธีเสี่ยงทายดูของหายว่าปืนที่หายไปนั้นจะได้คืนหรือเปล่า จากนั้นพ่อตุ๊ก็ทำพิธีเสี่ยงทายดูว่าปืนที่หายไปนั้นจะได้คืนหรือไม่ หลวงพ่อนาคบอกว่าได้คืน ผู้พันถามพ่อตุ๊ว่าทำอย่างไรจึงจะได้คืน พ่อตุ๊ก็บอกว่า ถ้าผู้พันรับสัจจะปฏิญาณกับหลวงพ่อนาคก่อนว่าจะไม่ลงโทษเขาผมก็จะบอกให้ถ้าลงโทษเขาผมก็จะไม่บอก ผู้พันก็รับว่าขอให้ได้ปืน

คืนเท่านั้นก็พอ ผมจะไม่ลงโทษเขาหรอก ว่าแล้วพ่อตุ๊ก็เสี่ยงทาย หลวงพ่อนาคดูปืนที่หายไปนั้น กองร้อยไหนเอาไป นับตั้งแต่กองร้อยที่ 1 เป็นต้นไป ตามลำดับที่เสี่ยงทาย ปรากฏว่ากองร้อยที่ 3 เอาไป แล้วก็เริ่มเสี่ยงทายถามถึงชื่อผู้เอาไปในกองร้อยนั้น เสี่ยงนับรายชื่อตั้งแต่ต้นไปตามลำดับจนถึงตัวผู้เอาไป เมื่อรู้ตัวผู้ขโมยพอเป็นสังเกต ก็ทำน้ำมนต์หลวงพ่อนาคไปให้ทหารในกองร้อยดื่มเรียงตัวต่อมา ทหารผู้ที่ขโมยปืนไปซ่อนไว้ ก็มาบอกผู้บังคับบัญชาว่าปืนนั้นผมเองเอาไปเก็บไว้ ผู้พันเมื่อทราบตัวขโมยจึงจับตัวมาลงโทษขังไว้ ลืมคำปฏิญาณที่รับไว้กับหลวงพ่อนาค ต่อมาผู้พันคนนั้นได้ไปราชการที่จังหวัดเลย ถูกงูกัดขารักษาอย่างไรก็ไม่หาย นับวันแผลมีแต่จะเปื่อย เมื่อแผลที่ถูกงูกัดรักษาไม่หายเช่นนี้ ก็ให้นึกถึงคำปฏิญาณที่ให้กับหลวงพ่อนาค จึงได้นำดอกไม้ธูปเทียนมาคารวะขอขมาโทษกับหลวงพ่อนาคและขอน้ำมนต์หลวงพ่อนาคไปประพรม จากนั้นขาของนายพันผู้นั้นก็หายเป็นปกติ ลักษณะนี้เรียกว่า ผิดสัญญา ขอให้ท่านผู้อ่านได้พิจารณาด้วยปัญญาเถิด

เหตุที่ข้าพเจ้าเชื่อความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อนาคว่ามีจริง

ประมาณ พ.ศ. 2521 ขณะนั้นข้าพเจ้า (พระมหาอัมพร อโสโก) จำพรรษาอยู่ที่วัดอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ประมาณต้นเดือนมีนาคม 2521 คุณโยมป้าข้าพเจ้าป่วยอาการหนักด้วยโรคลมในท้อง ทำให้เรออยู่เป็นประจำ รักษาอย่างไรก็ไม่ดีขึ้นมีแต่ทรุดลง ทางลูก ๆ ญาติ ๆ จึงได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ เมื่อข้าพเจ้าได้รับโทรเลขจึงกลับมาเยี่ยมโยมป้า พยายามหาหมอมารักษา และได้

ให้ธรรมะอยู่เป็นประจำ เมื่อสังเกตดูอาการแล้วบางวันดีขึ้นบางวันทรุดลงสลับกันไปอย่างนี้เป็นประจำ จะดีขึ้นจนหายเป็นปกติก็ไม่หายจะทรุดลงจนสิ้นชีวิตก็ไม่ใช่ สามวันดีสี่วันป่วยอยู่อย่างนี้เรื่อยมา อยู่มาวันหนึ่งมีคุณโยมจากหมู่บ้านดงนิมนต์พระวัดวิสุทธิมัคคารามพร้อมทั้งข้าพเจ้าด้วยไปเจริญพระพุทธมนต์ฉันเช้า ครั้นฉันเช้าเสร็จข้าพเจ้าจึงนึกขึ้นมาว่า เรามาใกล้วัดหลวงพ่อนาคแล้วควรจะไปเสี่ยงทายดูน่าจะดี พอทำพิธีในบ้านเสร็จพระสงฆ์ทั้งหมดก็กลับวัด แต่ข้าพเจ้าเมื่อลงจากบ้านเจ้าภาพได้เดินแยกทางมุ่งหน้าไปที่วัดหลวงพ่อนาคประดิษฐานอยู่

เรื่องเสี่ยงทาย เรื่องบนบานศาลกล่าวนี้ เรื่องศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่พิสูจน์ไม่ได้ ตามปกตินิสัยของข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยเชื่ออยู่แล้ว เพราะเราไม่เห็นพิสูจน์ไม่ได้ แต่ก็ไม่เคยคัดค้านจะว่ามีจริงก็ไม่รับรอง จะว่าไม่มีจริงก็ไม่ปฏิเสธ แต่ประวัติหลวงพ่อนาคนั้นมีชื่อเสียง มีคนกล่าวถึงพูดถึงอยู่เสมอ กล่าวถึงเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่ค่อยเชื่อนั่นเอง จึงไม่ค่อยได้ไปกราบหลวงพ่อนาค ความจริงแล้วคนเรานั้นมีความจริงที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในอย่างหนึ่ง แม้ว่าจะปากแข็งอย่างไรก็ตาม เมื่อความทุกข์เข้าถึงตัวหรือญาติผู้ที่ตนรู้จักเคารพนับถือแล้ว ก็จะพยายามหาทางช่วยให้พ้นจากความทุกข์ จะโดยวิธีใดก็ตาม ขณะนั้นข้าพเจ้าก็ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ แม้จะไม่เชื่อก็ต้องลองดูก่อน เมื่อข้าพเจ้าไปถึงวัดหลวงพ่อนาคแล้ว ได้ติดต่อกับคุณโยมพ่อตุ๊ ซึ่งรักษาปฏิบัติหลวงพ่อนาคอยู่เป็นประจำ ครั้นข้าพเจ้าเข้าไปถึงในโบสถ์แล้ว ก็กราบคารวะหลวงพ่อนาค 3 ครั้ง แล้วตั้งจิตอธิษฐานขอเสี่ยงทายคุณโยมป้าที่กำลังป่วยอยู่ โดยมีคุณโยมพ่อตุ๊เป็นผู้ยกเสี่ยงทายแทน ข้าพเจ้าเป็นผู้ถาม (ยกองค์หลวงพ่อนาค ยกหนักยกเบา) ข้าพเจ้าได้ถามว่าคุณโยมป้าที่กำลังป่วยอยู่นี้ ใช้ยาแผนปัจจุบัน

จะหายไหม (หมายถึงรักษาที่โรงพยาบาล) ถ้าหายขอให้นัก ตอบว่าไม่หาย ถามอีกว่า จะใช้ยาแผนโบราณจะหายไหม ตอบว่าไม่หาย ตามเสี่ยงทายหลวงพ่อนาคนี้ ยาปัจจุบันก็ไม่หาย ยาแผนโบราณก็ไม่หาย ข้าพเจ้าจึงคิดว่ายารักษาโรคก็มีสองอย่างเท่านี้ เมื่อใช้ยาสองอย่างนี้ไม่หายแล้ว ก็มีแต่ตายเท่านั้นเอง คิดแล้วก็ถามต่อไปอีกว่าถ้าอย่างนั้นคุณโยมป้าจะตายหรือ ตอบว่า ตาย

ขณะที่ข้าพเจ้าไปเสี่ยงทายลองดูนั้น ประมาณวันที่ 12-13 มีนาคม 2521 ข้าพเจ้าถามอีกว่า ถ้าคุณโยมป้าจะตายจริง ๆ นั้น จะตายเดือนไหน จะตายเดือนเมษายนใช่ไหม? ตอบว่า ไม่ใช่ ถามว่าจะตายเดือนเลยเดือนเมษายนขึ้นไปใช่ไหม? ตอบว่า ไม่ใช่ ถ้าอย่างนั้น จะตายเดือนมีนาคมนี้ใช่ไหม? ตอบว่า ใช่ ข้าพเจ้าคิดว่าเดือนมีนาคมนี้มี 31 วัน จึงได้ถามแต่วันที่สามสิบเอ็ดถอยหลังลงมาว่าคุณโยมป้าจะตายวันที่ 31 ใช่ไหม? ตอบว่า ไม่ใช่ ถามว่าจะตายวันที่ 30 ใช่ไหม? ตอบว่า ไม่ใช่ ถามว่าจะตายวันที่ 29 ใช่ไหม? ตอบว่า ใช่ เมื่อถามรู้วันตายแล้ว จึงถามเวลาตายอีกว่า จะตายกลางวันใช่ไหม? ตอบว่าไม่ใช่ ถามว่าจะตายกลางคืนใช่ไหม? ตอบว่า ใช่ ถามว่าจะตายเวลาทุ่มหนึ่งใช่ไหม? ตอบว่า ไม่ใช่ ถามว่าจะตายเวลาสองทุ่มใช่ไหม? ตอบว่าใช่ เมื่อข้าพเจ้าหมดคำถามแล้ว ก็กราบลาองค์หลวงพ่อนาคกลับไป

ข้าพเจ้าพร้อมด้วยลูกหลาน ได้หาหมอมาพยาบาลรักษาอยู่ประจำตลอดมา พอถึงวันที่ 29 มีนาคม 2521 ได้นิมนต์พระมารับสังฆทาน และได้ถวายอาหารเช้าด้วย ซึ่งนับว่าเป็นการถวายอาหารครั้งสุดท้าย ในชีวิตของคุณโยมป้าก็ว่าได้พอเวลา 17.55 น. คุณโยมป้าก็สิ้นลมหายใจด้วยอาการสงบ คำทำนายของหลวงพ่อนาค ตั้งแต่

ต้นจนตายตรงทุกอย่าง จะมีผิดก็เป็นเรื่องเวลานั้น แม้ว่าจะบอกเวลาคลาดเคลื่อนไปบ้าง ก็ทำให้ข้าพเจ้ามีความเชื่อถือเรื่องนี้มากขึ้น เพราะสามารถรู้ได้ซึ่งวันตาย ของอย่างนี้ก็นับว่าเป็นเรื่องที่อัศจรรย์ยิ่งนัก แม้ว่าเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์ความศักดิ์สิทธิ์บางอย่างมีอยู่ในโลกนี้ปรากฏประจักษ์แก่บางคนก็จริง แต่บางคนก็ยังไม่รู้ ไม่เห็นก็อาจจะไม่เชื่อหรือไม่เข้าใจ เป็นเรื่องเหลวไหลงมงายไร้สาระ เหมือนกับข้าพเจ้าในครั้งก่อน ที่ยังไม่เชื่อ แต่เมื่อได้ประสบการณ์ด้วยตนเองแล้ว ใครจะพูดว่าเป็นคนโง่งมงายก็ตามข้าพเจ้าก็ยังมีความเชื่อมั่นอยู่นั่นเอง เรียกว่าเป็นปัจจัตตังรู้ได้เฉพาะตัวเท่านั้น ถ้าใครพบเห็นเองเสียแล้ว จะมีผู้บอกไม่ให้เชื่อ ขอร้องไม่ให้เชื่อ จ้างไม่ให้เชื่อเขาก็คงไม่ยอมฟังตามคำของผู้นั้น

ข้าพเจ้าเขียนมานี้ มิใช่จะเขียนให้ท่านผู้อ่านเชื่อข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าเขียนตามสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าแล้วจึงได้นำมาเล่าสู่กันฟังเท่านั้น ส่วนท่านผู้อ่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อเป็นเรื่องของท่านเอง ท่านเป็นผู้ตัดสินด้วยปัญญาของท่านเองเท่านั้น

ความฝันจะเป็นจริงได้หรือไม่

เรื่องนี้เป็นเรื่องเก่า แต่พึ่งนำมาเล่าเปิดเผยสู่กันฟัง เมื่อข้าพเจ้าตกลงใจสร้างพระบูชารูปเหมือนหลวงพ่อนาคขึ้นครั้งแรกโดยทางวัดไม่มีทุนเลย ต้องเป็นหนี้ทางโรงงานทั้งหมด พอรับพระมาจากโรงงานมาถึงวัดโพธิ์ชัยศรี เพื่อจะทำพิธีพุทธภิเษกก็ได้นำพระทั้งหมดเข้าไว้ในอุโบสถ

พอตอนกลางคืน ข้าพเจ้าก็มีความคิดขึ้นมาว่าประตูโบสถ์ก็ไม่ดี ถ้ามีใครมาแกล้งขโมยเอาพระไปหมดเราก็คงใช้หนี้ไม่ไหวแน่ เมื่อคิดดังนี้แล้วจึงตัดสินใจนอนในโบสถ์

ก่อนนอนได้ทำกิจวัตรแล้วจึงนอน ในขณะที่นอนอยู่ในโบสถ์คืนนั้นได้ฝันว่า เห็นช้างเหาะมาทางอากาศช้างนั้นมีปีกบินได้ด้วย ช้างนั้นเอาปากคาบท่อนซุงใหญ่ แล้วเอางวงม้วนเข้ารัดท่อนซุงนั้นไว้เหาะมาทางทิศอาคเณย์ (ทิศตะวันออกเฉียงใต้) พอเหาะมาถึงตรงกลางโบสถ์ช้างนั้นก็ปล่อยท่อนซุงทิ้งลงมา พอท่อนซุงตกลงมาถึงหลังคาโบสถ์ท่อนซุงนั้นก็กลายเป็นแผ่นกระดานป้ายสีเขียวมีเสาเดียวตรงลางป้าย คล้าย ๆ กับป้ายทั่ว ๆ ไปที่มีเสาเดียวปักตั้งอยู่ ในแผ่นกระดานป้ายนั้นมีตัวหนังสือสีขาวตัวใหญ่มีข้อความว่า ศูนย์พระเครื่อง ข้าพเจ้าก็สะดุ้งตื่นขึ้นทันทีแล้วก็ทบทวนดูความฝันที่ผ่านมามีความคิดอยู่ในใจว่า ต่อไปในอนาคตวัดโพธิ์ชัยศรีแห่งนี้ จะเป็นศูนย์พระเครื่องที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เพราะเทพยดามานิมิตตั้งศูนย์เปิดป้ายให้แต่รุ่นแรกเป็นต้นมา

เรื่องนี้ เป็นเพียงความฝัน แต่เห็นว่าเป็นเรื่องแปลก ๆ เรื่องนี้จะเป็นจริงเหมือนฝันที่ข้าพเจ้าคิดไว้หรือไม่นั้น ขอฝากท่านผู้อ่านไปพิจารณาด้วยปัญญาของตนเองเถิด ส่วนข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างพระรูปเหมือนหลวงพ่อนาค จึงได้นำมาเล่าสู่กันฟัง ฯ

พระกริ่งหลวงพ่อนาคหายไปอย่างปาฏิหาริย์

นางสมบูรณ์ ทองทา บ้านเลขที่ 167 หมู่ 6 ถนนผดุงสามัคคี อ.ท่าบ่อ จ.หนองคาย ในช่วงระยะต้นเดือนเมษายน 2531

เธอได้ทราบข่าวความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อนาค วัดโพธิ์ชัยศรี ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี จึงเดินทางจากอำเภอท่าบ่อไปนมัสการหลวงพ่อนาค แล้วได้เช่าบูชาพระกริ่งรูปเหมือนหลวงพ่อนาค พร้อมทั้งพระบูชาหลวงพ่อนาค ขนาด 5 นิ้ว อีก 1 องค์

วันหนึ่ง ประมาณกลางเดือนเมษายน 2531 เธอไปธุระที่อำเภอสุวรรณคูหา จ.อุดรธานี ได้ไปทานอาหารอยู่ในร้านแห่งหนึ่งในเขตตลาดอำเภอสุวรรณคูหา เมื่อไปทานอาหารเสร็จเข้าไปล้างมือหลังร้านอาหาร พอเข้าไปหลังร้านก็เห็นราวผ้าขึงเป็นสายอยู่มีผ้าตากอยู่บ้าง ซึ่งตนเองก็จะไปตรงนั้น

จึงยกมือประณมขึ้น กล่าวขออนุญาตหลวงพ่อนาคที่อยู่ในตลับที่ติดตัวไปด้วย แล้วก็ลอดใต้ราวผ้าไปที่โอ่งน้ำล้างมือ พอกลับออกมาหน้าร้าน ตลับพระก็ตกลงพื้นบ้านในร้านอาหารนั้นเอง เธอจึงหยิบตลับพระแล้วประณมมือขึ้นไหว้พร้อมกับพูดเบา ๆ ในใจว่า หลวงพ่อ ลูกขออโหสิกรรมด้วย อย่าให้เป็นบาปเป็นกรรมเลย

แล้วเธอก็เอาตลับพระขึ้นไว้ที่ตัวตามเดิม จากนั้นก็เดินทางไปธุระที่อื่นต่ออีก ขณะที่เดินทางไปธุระในวันนั้นพระกริ่งรูปเหมือนหลวงพ่อนาคซึ่งอยู่ในตลับที่นำติดตัวไปนั้น มีเสียงดังขลุก ๆ อยู่ในตลับ เหมือนกับมีคนมาจับตลับพระเขย่าอยู่ดังเป็นระยะ ๆ ในวันนั้นเป็นอยู่หลายครั้งที่มีเสียงดังขลุก ๆ เหมือนพระดิ้นอยู่ในตลับ แม้แต่เจ้าตัวเองก็คิดแปลกใจอยู่เหมือนกัน แต่ไม่รู้ว่าเป็นเพราะเหตุอะไร

เมื่อเธอไปทำธุระเสร็จแล้ว ตอนเย็นก็เดินทางกลับบ้านที่อำเภอท่าบ่อ พอถึงบ้านได้ทำธุระส่วนตัวเสร็จแล้ว จึงคิดจะเอาพระกริ่งหลวงพ่อนาคไปให้คุณย่าชมดู พร้อมทั้งพูดให้คุณย่าฟังว่า คุณย่า

หนูได้ไปเช่าบูชาพระหลวงพ่อนาคมา คุณย่าเคยเห็นแล้วหรือยัง พร้อมทั้งพูดว่าหลวงพ่อนาคศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ นะคุณย่า ว่าแล้วก็เข้าไปหยิบเอาตลับพระหลวงพ่อนาคออกมาเพื่อจะให้คุณย่าชมดู ในขณะที่กำลังเปิดตลับหลวงพ่อนาคออกมาดูนั้น ภายในตลับปรากฏว่ามีแต่ตลับเปล่า ๆ เห็นมีแต่สำลีที่เป็นร่องรอยอยู่ในตลับเท่านั้น องค์พระกริ่งหลวงพ่อนาคหายไปไหนแล้ว

เมื่อมีเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏแก่เธอ เธอจึงตกตะลึงไปหมดพูดอะไรไม่ถูกในขณะนั้น เพราะพระกริ่งหลวงพ่อนาคหายไปอย่างปาฏิหาริย์ ซึ่งตลับก็ยังปิดดี ๆ อยู่ตามเดิม เธอจึงพูดเปล่งอุทานออกมาว่า น่าอัศจรรย์จริง ๆ พึ่งเคยพบเคยเห็นเป็นครั้งแรกในชีวิต พูดแล้วก็ขนลุกชูชันไปทั่วตัว แล้วเธอพูดว่าคงจะเป็นเพราะเอาหลวงพ่อนาคไปทำตกที่ลอดใต้ราวผ้านั้นแหละท่านจึงหนีไปอย่างปาฏิหาริย์

หลังจากนั้น เธอก็ได้ไปที่วัดโพธิ์ชัยศรีอีก เพื่อบูชาเช่าหลวงพ่อนาคใหม่อีก เพื่อจะได้นำติดตัวไปธุระในที่ต่าง ๆ แล้วเธอพูดว่าไปธุระที่ไหนมีหลวงพ่อนาคติดตัวไปแล้วสบายใจ

ข้าพเจ้าทราบข่าวนี้มานานแล้วโดยคุณโยมพ่อตุ๊เล่าให้ฟัง แต่ไม่ได้บันทึกเรื่องราวเอาไว้ เพราะข้าพเจ้าอยากจะพบกับเจ้าตัวด้วยตนเอง จนถึงวันที่ 7 มิถุนายน 2531 เวลา 09.00 น. เธอไปนมัสการหลวงพ่อนาคที่วัดโพธิ์ชัยศรีอีก ข้าพเจ้าก็ได้พบกับเธอ จึงได้สอบถามเรื่องราวต่าง ๆ เธอได้เล่าให้ฟังแต่ต้นจนตลอด

และเธอบอกว่า วันที่เธอบูชาเช่าหลวงพ่อนาคไปนั้นลองเสี่ยงโชคดู ปรากฏว่ามีโชคจริง ๆ ได้รับเงินลาภลอยครั้งนั้นหนึ่งหมื่นสองพันบาทในที่สุดเธอบอกว่าจะไปทำธุระที่ไหนต้องอาราธนาหลวง-พ่อนาคติดตัวไปเป็นประจำ เพราะเคารพนับถือมากจริง ๆ จากนั้น

เธอก็กราบลากลับจะรีบไปทำธุระต่อไปอีก

เรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าเขียนมานี้ ได้เขียนตามคำบอกเล่าของผู้ประสบเหตุการณ์มาแล้วเล่าให้ฟัง บางท่านอ่านแล้วอาจจะคิดว่าเป็นไปได้อย่างไร อาจจะไม่เชื่อข้าพเจ้าเขียนมานี้ก็มิใช่จะให้ท่านผู้อ่านเชื่อ เพียงแต่เล่าให้ท่านผู้อ่านได้ทราบเท่านั้น ส่วนท่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อเป็นเรื่องปัญญาของท่านจะพิจารณาตัดสินเอง และถ้าท่านสงสัยจะสอบถามเจ้าตัวจริง ๆ ตามสถานที่อยู่ข้างต้นนั้นก็ได้เจ้าตัวคงจะเล่าให้ฟัง ฯ

ถูกมีดเหรียญสับอ้อยฟันคอ

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2532 ไร่อ้อยแถวหลังโรงพยาบาลอู่ทอง อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี มีความว่า นายลอ สุขสำราญ ซึ่งบ้านเดิมอยู่อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อมาได้ไปมีครอบครัวอยู่ อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี

ถึงฤดูตัดอ้อยในช่วงระยะที่ว่างงาน เธอก็ไปรับจ้างตัดอ้อยบ้าง แบกอ้อยขึ้นรถบ้าง วันหนึ่งเธอไปรับจ้างแบกอ้อยขึ้นรถกับเพื่อน แถวหลังโรงพยาบาลอู่ทอง ตามธรรมดาอ้อยนั้นจะมีลำตรงบ้างลำคดบ้าง สั้นบ้าง ยาวบ้าง ผู้ตัดอ้อยนั้นเมื่อตัดแล้วจะต้องมัดไว้เป็นมัด ๆ มัดหนึ่ง ๆ จะต้องมีอ้อยสิบลำด้วยกัน สำหรับผู้ขนแบกอ้อยขึ้นรถจะต้องมีผู้รับมัดอ้อยอยู่บนรถ และจะต้องมีผู้จัดมัดอ้อยให้เข้าระเบียบกันอยู่บนรถ ถ้าตรงไหนเป็นโพลงเพราะมัดอ้อยมีลำคดมากผู้จัดเรียงมัดอ้อยก็จะเอามีดเหรียญสับเป็นช่วง ๆ เพื่อให้มัดอ้อยยุบลงสนิทกัน

มีดเหรียญสับอ้อยนั้น ถ้าเป็นชาวไร่อ้อยคงรู้จักดี แต่ชาวบ้านหรือชาวตลาดหรือผู้ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับไร่อ้อยแล้วอาจจะไม่เข้าใจ จึงขอขยายความนิดหน่อย

คำว่ามีดเหรียญสับอ้อย มีลักษณะเป็นมีดขอเล่มใหญ่ มีด้ามยาวเกือบเมตรหรือเกินกว่าเมตรก็มี มีดขอที่ว่านี้ทางปลายมีดจะมีลักษณะงอเข้าเป็นตะขอคล้าย ๆ กับมีดตะขอที่รู้จักกันทั่ว ๆ ไป แต่เป็นมีดเล่มใหญ่และหนักพอสมควร มีไว้สำหรับสับอ้อยในรถให้มัดอ้อยเรียงกันเรียบร้อยไม่ให้มีโพลง

วันหนึ่ง นายลอ พร้อมทั้งเพื่อนขนอ้อยขึ้นรถอยู่ นายลอเป็นผู้มัดอ้อยในรถให้เข้าเป็นระเบียบกัน นายดม (ไม่ทราบนามสกุล) เป็นผู้ถือมีดเหรียญสับอ้อยที่ลำคดขวางอยู่ให้ยุบลง ขณะที่นายลอยืนก้มดึงมัดอ้อยจัดมัดอ้อยอยู่นั้น นายดมก็ทำหน้าที่จับมีดเหรียญสับอ้อยให้แน่นเรื่อยไป ขณะที่กำลังสับอ้อยเพลินอยู่นั้นมีดสับอ้อยได้พลาดไปสับเอาคอนายลอ ซึ่งกำลังยืนก้มดึงมัดอ้อยอยู่

จึงทำให้นายลอล้มฟุบไปในรถนั้นทันที เพราะความแรงของมีดเหรียญ ทั้งคนสับอ้อยทั้งคนส่งอ้อยที่อยู่ในที่นั้นต่างคนต่างร้องหวีดขึ้นทันที เพราะเข้าใจว่าคอของนายลอต้องขาดแน่ ๆ เพราะมีดเหรียญสับอ้อยนี้ทั้งหนักและทั้งคมกริบแล้วทุกคนก็เข้าไปดูนายลอเมื่อทุกเห็นว่าคอนายลอไม่ขาดและนายลอก็ยังไม่ตายตามที่คิดไว้ก็ดีใจแล้วพากันดูบาดแผลที่คอนายลอปรากฏว่าที่คอนายลอนั้นมีรอยแดง ๆ เป็นทางเป็นผื่นขึ้นมาเหมือนไม้ขีดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เพื่อน ๆ จึงถามนายลอว่ามีอะไรดี ๆ มีดเหรียญใหญ่และหนักขนาดนี้ฟันคอก็ยังไม่มีแผลเลย นายลอก็บอกว่ามีแต่พระกริ่งรูปเหมือนหลวงพ่อนาคองค์เดียวเท่านั้นนายลอและเพื่อนลงความเห็นว่า

เป็นเพราะหลวงพ่อนาคท่านคุ้มครองไว้จึงไม่ได้รับอันตราย แต่นั้นมา นายลอก็ยิ่งมีความเคารพหลวงพ่อนาคยิ่งขึ้น จะไปธุระที่ไหนต้องมีหลวงพ่อนาคติดตัวไปทุกครั้ง

เรื่องนี้เห็นว่าเป็นเรื่องแปลก ๆ จึงนำมาเล่าสู่กันฟัง จะเป็นเพราะอะไรคอนายลอจึงไม่มีบาดแผล ขอฝากท่านผู้อ่านนำไปพิจารณาด้วยปัญญาของท่านเองเถิด

ลูกระเบิดด้าน

มีโยมผู้หญิงคนหนึ่ง (ขอสงวนนาม) นามสมมุติว่า นาง ข. บ้านอยู่เขตสุขาภิบาล อำเภออู่ทอง จ.สุพรรณบุรี ได้ไปเล่าให้ข้าพเจ้าฟัง วันที่ 25 มีนาคม 2534 มีใจความว่า ตามปกติ นาง ข. เป็นคนใจบุญ ทำบุญตักบาตรตอนเช้าเป็นประจำ เมื่อประมาณ 2-3 เดือนที่ผ่านมา มีขโมยเข้าไปลักเอาขันที่เคยใส่บาตรเป็นประจำนั้นแหละ นางไม่มีขันใส่ข้าวตักบาตรอีกเพราะในบ้านมีขันอย่างนี้ใบเดียว

แต่นางสงสัยคนขโมยขันใบนี้ คิดในใจว่าคงไม่ใช่ใครที่ไหนหรอก คงจะเป็นคนบ้านใกล้ ๆ กันนี้แน่ เพราะเคยเห็นผิดสังเกตและเคยรู้นิสัยเขาดี นางก็พูดบ่นเสียงดัง ๆ อยู่ที่บ้านบ่อย ๆ ว่า ใครมาลักเอาขันใส่ข้าวตักบาตรไป มันเอาไปมันก็ไม่เจริญดอก แล้วนางก็ไม่ไปแจ้งตำรวจเลย เพราะคิดในใจว่ามันเป็นกรรมของตน ยอมรับใช้หนี้กรรมชาติก่อนต่อไป

อยู่มาวันที่ 19 มีนาคม 2534 เวลาประมาณ 17.00 น. นางอยู่บ้านคนเดียว ขณะนั้นกำลังนั่งสับผักบุ้งไว้ให้หมูอยู่ เหลือบมองเห็นชายคนหนึ่ง ซึ่งกำลังเดินข้ามรั้วบ้านเข้ามา ชายคนนั้นกำลังเงื้อ

มือขึ้นเห็นในมือมีลูกระเบิด นางเห็นเช่นนั้นก็นึกถึงหลวงพ่อนาค พร้อมทั้งขนลุกชูชันไปทั่วตัว นางจึงวิ่งหนีอย่างไม่คิดถึงชีวิตเพื่อเอาตัวรอด นางวิ่งไปได้ไม่กี่ก้าว ชายคนนั้นก็ขว้างระเบิดเข้าใส่นาง

เดชะบุญยังไม่ถึงคราวตาย ลูกระเบิดที่ขว้างมานั้นไม่แตก นางจึงรอดชีวิตไปได้อย่างปาฏิหาริย์ นางก็วิ่งต่อไปหาเพื่อนบ้านอีกแห่งหนึ่งซึ่งมีที่ติดต่อกันห่างจากบ้านนางไปประมาณชั่วเสาไฟฟ้าเศษ นางเล่าให้ฟังว่า ในตัวมีพระกริ่งรูปเหมือนหลวงพ่อนาคอยู่องค์เดียว

นางพูดว่า ขณะที่เห็นลูกระเบิด ใจก็นึกถึงหลวงพ่อนาคที่ติดตัวอยู่ พอนึกให้หลวงพ่อนาคช่วย ขนก็ลุกชูชันไปทั่วตัว แล้ววิ่งหนีไปนั้นเหมือนมีอะไรมาช่วยบอกไม่ถูก ขณะที่วิ่งไปนั้นไม่รู้สึกตัวเลยว่าไปได้อย่างไร มารู้สึกตัวดีเมื่อวิ่งมาถึงบ้านเพื่อนบ้านนั้นแล้ว เนื้อตัวสั่นไปหมดบอกไม่ถูก

แต่คนที่ขว้างระเบิดนั้น นางบอกว่าจำได้เพราะเห็นได้ชัด และรู้จักกันมาก่อน ทั้งเป็นกลางวันด้วย แล้วก็เป็นคนที่สงสัยว่าขโมยขันใบใส่ข้าวตักบาตรนั้นด้วย ข้าพเจ้าจึงถามว่า โยมแจ้งตำรวจหรือเปล่า นางบอกว่าไม่ได้แจ้งหรอก ไปแจ้งตำรวจก็ยุ่งยากเปล่า ๆ ปล่อยให้เป็นไปตามกรรมเถิด ถ้าเคยมีเวรมีกรรมกันแต่ชาติก่อนเคยได้ฆ่าได้แกงกันไว้ ฉันจะตายก็ช่างมันเถิด จากนั้นก็กราบลากลับบ้าน

เรื่องเช่นนี้ ผู้ที่ได้ประสบเหตุการณ์ด้วยตนเองเท่านั้นจึงจะรู้สึกซึ้งถึงใจ ส่วนผู้อ่านนั้นก็อาจจะลังเลสงสัยอยู่เป็นธรรมดาจะเป็นไปได้หรือหรือไม่หนอ ผู้ไม่เคยพบเห็นผีก็อาจจะไม่เชื่อ คงสงสัยอยู่ต่อไป ส่วนข้าพเจ้าเคยพบเห็นผีหัวขาดมาแล้วเมื่อ ปี พ.ศ. 2510 ผีหัวขาดตัวนี้สูบยาได้ด้วย ถ้าจะเล่าให้ท่านฟังโดยละเอียดก็จะยืดยาว

เกินไปใครจะพูดว่าผีไม่มี ข้าพเจ้าก็เชื่อว่ามีคนเดียวเพราะเคยเห็นมาแล้ว เรื่องลึกลับเช่นนี้จึงเป็นปัญหาโลกแตก ขอฝากท่านผู้อ่านนำไปพิจารณาด้วยปัญญาของตนเถิดฯ

ท่านมหาอัมพร อโสโก

วิธีปฏิบัติบูชาองค์หลวงพ่อนาค

เทียน 9 คู่ ธูป 9 ดอก
ดอกไม้ 9 คู่ เงิน 9 บาท
ตอนเช้าบูชาข้าว 9 ก้อน ขนม 9 ก้อน ผลไม้ 9 ชิ้น
น้ำ 1 แก้ว (น้ำอย่าให้ขาด)

อย่างน้อยคารวะปฏิบัติทุกวันพระ

พระคาถามงกุฎพระพุทธเจ้า

อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ
อิเมนา พุทธะตังโสอิ อิโสตัง พุทธะปิติอิฯ

1. สวดภาวนาทุกวันมีตบะเดชะเป็นเมตตามหานิยม และพ้นจากภัยอันตรายทั้งปวง
2. จะทำงานสิ่งใด ปรารถนาสิ่งใด ให้ภาวนาคาถานี้ วันละ 18 จบ แล้วอธิษฐานเอาเถิด เป็นไปได้ดังใจนึกฯ

เหตุที่หลวงพ่อนาคเศียรหัก

เศียรนาคตรงกลางขององค์หลวงพ่อนาคที่หักบิ่นไปนิดหนึ่งซึ่งเป็นตำหนิให้รู้จักง่ายขึ้น ข้าพเจ้าเคยถามคนเก่า ๆ ดูว่า เศียรนาคตรงกลางองค์หลวงพ่อนาคนั้นหักมาแต่เดิมหรือหักตอนหลังนี้ คนเก่า ๆ ส่วนมากก็ตอบว่าคงจะหักแต่เดิม ฟังดูแล้วตอบแบบไม่ค่อยมั่นใจเท่าไรนัก เพราะทุกคนก็ไม่ได้สังเกตดูให้ดีมาแต่เดิม

อยู่มาเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2536 เวลาประมาณ 17.30 น. นายสิทธิ์ แพงน้อย ปัจจุบันบ้านอยู่เยื้องสี่แยกวัดศรีสะอาด ตลาดอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ได้มาหาข้าพเจ้าที่วัดโพธิ์ชัยศรี ได้สนทนากันหลายเรื่อง ตอนท้าย ๆ นายสิทธิ์ได้พูดขึ้นว่า เสียดายเกษเศียรนาคของหลวงพ่อนาคที่บิ่นหักออกไปนั้น ตอนนั้นเป็นเด็กอยู่ยังไม่อยากได้อะไร ถ้าเห็นอย่างตอนนี้ก็คงเอาแน่นอน

ข้าพเจ้าจึงถามว่า เศียรนาคตรงกลางองค์หลวงพ่อนาคนั้นหักตอนหลังนี้หรือ ไม่ได้หักมาแต่เดิมหรือ นายสิทธิ์ตอบว่า ตอนเศียรนาคหักนั้นผมเห็นยังติดตาอยู่ทุกวันนี้ ข้าพเจ้าจึงถามว่า ตอนนั้นอายุประมาณเท่าไร นายสิทธิ์ตอบว่า อายุประมาณ 18-19 ปี แต่เดี๋ยวนี้อายุนายสิทธิ์ 40 กว่าปีแล้ว สรุปแล้วตั้งแต่ตอนที่นายสิทธิ์เห็นเหตุการณ์ครั้งนั้นจนบัดนี้ ประมาณ 20 กว่าปีแล้ว นายสิทธิ์ได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า

ครั้งนั้น นายสิทธิ์อายุประมาณ 18-19 ปี กำลังอยู่ในวัยเที่ยว บ้านเดิมอยู่บ้านหนองกบ ตำบลเมืองพาน อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ห่างจากวัดโพธิ์ชัยศรีไปทางทิศตะวันตกประมาณ

8-9 กม. ได้มาเที่ยวงานประจำปีวัดโพธิ์ชัยศรี ตอนกลางคืน

งานประจำปีในปีนั้น พอกลางคืนดึกมาหน่อยได้เกิดลมพัดมาอย่างหนัก มีก้อนเมฆมืดมาทางทิศตะวันออกทั้งมีเม็ดฝนตกลงมาโปรย ๆ คนที่มาเที่ยวงานพากันวิ่งหนีหลบลมฝนเข้าในศาลาการเปรียญบ้าง วิ่งเข้าไปตามในหมู่บ้านบ้าง ศาลาการเปรียญของวัดในครั้งนั้นเป็นศาลาไม้เสาใหญ่กลม พื้นสูงพอคนเดินเข้าไปอยู่ได้ คนที่มาเที่ยวงานจึงวิ่งขึ้นบนศาลาบ้าง วิ่งเข้าใต้ถุนศาลาบ้าง เพื่อหลบลมฝน แต่ปัจจุบันนี้เป็นศาลาหลังใหม่แล้ว

ส่วนนายสิทธิ์ ได้วิ่งเข้าไปหลบฝนอยู่ในปะรำที่ทำบุญตักบาตรข้างโบสถ์ ซึ่งทางวัดเวลามีงานได้ปลูกปะรำพิธีไว้ข้างโบสถ์ด้านทิศใต้ของศาลาการเปรียญหลังในปัจจุบัน ปะรำพิธีนั้นเป็นเสาไม้ไผ่ หลังคามุงด้วยหญ้าคา เป็นที่สำหรับทำบุญตักบาตรของผู้ที่มาเที่ยวงานประจำปี ภาษาอิสานเรียกว่า ปะรำพิธีตักบาตรสวรรค์

ในปะรำตักบาตรสวรรค์นี้ ได้ตั้งโต๊ะที่บูชาสำหรับผู้ที่มาทำบุญกราบไหว้บูชา ได้อาราธนาองค์หลวงพ่อนาคมาประดิษฐานอยู่บนโต๊ะบูชานั้น โต๊ะที่ประดิษฐานองค์หลวงพ่อนาคนั้นเป็นโต๊ะใหญ่เหมือนโต๊ะครูโรงเรียนแล้วใช้ผ้าขาวปูพื้นโต๊ะ ส่วนพื้นปะรำพิธีตักบาตรสวรรค์นั้นใช้ไม้กระดานปูกับพื้นดิน แล้วใช้เสื่อ (สาด) ปูบนไม้กระดานอีกทีหนึ่ง

ในขณะที่นายสิทธิ์ เข้าไปหลบลมฝนอยู่ในปะรำพิธีตักบาตรสวรรค์ ซึ่งประชาชนพากันวิ่งเข้าศาลาและเข้าในหมู่บ้านกันเกือบหมด เหลือนายสิทธิ์คนเดียวอยู่ในปะรำพิธีตักบาตร นายสิทธิ์ได้ยืนจับไม้กลอนหลังคาหันหน้ามองไปทางองค์หลวงพ่อนาคซึ่งประดิษฐานอยู่บนโต๊ะดังกล่าวแล้ว

ในขณะนั้น ได้เห็นองค์หลวงพ่อนาคกระโดดลอยลงจากโต๊ะตกลงมาอยู่กับพื้น เศียรนาคตรงกลางกระทบกับพื้นไม้กระดานซึ่งมีเสื่อปูรองอยู่ หักกระเด็นออกมาตกอยู่ที่เสื่ออีกผืนหนึ่ง นายสิทธิ์กล่าวว่า ยังเห็นติดตาอยู่จนทุกวันนี้ เสียดายจริง ๆ เก็บไว้แต่ตอนนั้นก็จะดี แต่ว่าตอนนั้นเห็นแล้วก็เฉย ๆ ไม่อยากได้ ถ้าเห็นอย่างตอนนี้ต้องหยิบเอาแน่ ๆ เพียงแต่บ่นว่าเสียดายจริง ๆ เมื่อหลวงพ่อนาคกระโดดลงจากโต๊ะแล้วไม่นาน พ่อตู้ดกซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหลวงพ่อนาคอยู่ในขณะนั้น ไม่รู้ว่ามาจากทางไหนได้วิ่งเข้ามายกหลวงพ่อนาคขึ้นบนโต๊ะตามเดิม แล้วจุดธูปอธิษฐานอะไรไม่ทราบ

เมื่ออธิษฐานเสร็จปักธูปแล้วกราบองค์หลวงพ่อนาคสามครั้ง (ปัจจุบันพ่อตู้ดกเสียชีวิตแล้ว) ต่อมาจึงเป็นนายทูล คำน้อยเป็นผู้ปฏิบัติองค์หลวงพ่อนาคสืบต่อมาจนถึงทุกวันนี้

เมื่อพ่อตู้ดกจุดธูปปักเรียบร้อยแล้ว อีกไม่นานเลย นายสิทธิ์ออกไปมองดูท้องฟ้า ทั้งลมพัดและฝนตกที่มืดมาทางทิศตะวันออกนั้น เหมือนกับก้อนเมฆแยกออกเป็นสองฝ่าย ก้อนเมฆฝ่ายหนึ่งไหลไปทางทิศเหนือเข้าทางหมู่บ้าน ก้อนเมฆอีกฝ่ายหนึ่งไหลไปทางทิศใต้ออกไปทางทุ่งนา ตรงกลางที่ตรงกับวัดไม่มีก้อนเมฆ มีแต่ดาวเต็มท้องฟ้าในบริเวณนั้น ฝนก็หยุดตกในขณะนั้น ส่วนลมนั้นแยกออกเป็นสองฝ่ายดังกล่าวแล้ว นายสิทธิ์เล่าว่าน่าอัศจรรย์จริง ๆ พูดแล้วเหลือเชื่อ แต่ก็เป็นความจริง ผมเห็นกับตาผมจริง ๆ นายสิทธิ์กล่าวในที่สุด

ข้าพเจ้าเมื่อได้ฟังดังนั้น คิดว่าจะไปขุดเอาเศียรนาคที่หักเข้าใจว่าคงจะจมดินอยู่บริเวณข้างโบสถ์ตรงที่ปลูกปะรำพิธีนั้นแหละคิดว่าขุดเอาดินมาร่อนเหมือนร่อนแร่ร่อนพลอยคงจะพบเห็นแน่ วันนั้น

เมื่อทำวัตรสวดมนต์เย็นเสร็จ จึงลองเสี่ยงทายถามหลวงพ่อสีซึ่งเป็นพระเสี่ยงทายดูก่อน

ถามว่า เศียรนาคตรงกลางองค์หลวงพ่อนาคนั้นหักมาแต่เดิมหรือว่าหักตอนหลัง ตอบว่าหักตอนหลัง ถามว่าหักตอนที่นายสิทธิ์เห็นนั่นใช่ไหม ตอบว่า ใช่ ถามว่า เศียรหักนั้นจะขอหลวงพ่อจะให้ไหม ตอบว่า ไม่ให้ ถามว่า เดี๋ยวนี้เศียรหักนั้นอยู่ตรงข้างโบสถ์ไหม ตอบว่า ไม่อยู่ ถามว่า เศียรหักนั้นอยู่ในวัดนี้ไหม ตอบว่า อยู่ ถามว่า อยู่ที่ไหน เมื่อถามดูทั่วไปแล้ว ปรากฏว่าเข้าไปอยู่ในโบสถ์หลังเก่าแล้ว

ฉะนั้น เรื่องเศียรนาคองค์หลวงพ่อนาคว่าจะขุดหาดูนั้น แต่เมื่อเสี่ยงทายดูแล้วท่านไม่อนุญาตให้และไม่ให้ใครเลย จึงไม่ได้ขุดตามที่ตั้งใจไว้ข้าพเจ้าเขียนตามคำบอกเล่าของผู้พบเห็นเหตุการณ์ จึงนำมาเล่าสู่กันฟังและขอให้ท่านผู้อ่านพิจารณาด้วยปัญญาของตนเองเถิด ฯ

ผีเข้าคน หลวงพ่อนาคขับไล่ผี

เมื่อปลายเดือนธันวาคม 2532 นางผาย ชัยสีดา อยู่บ้านแวง ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี ถูกผีเข้าสิง ลูก ๆ จึงไปหาหมอมาขับไล่ผีออกจากร่างกายของนางผาย หมอขับไล่ผี ชื่อนายบุญมี บุญโสม ซึ่งเป็นคนอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน

หมอผีก่อนที่จะออกจากเรือนไป ได้อาราธนาพระกริ่งหลวงพ่อนาคใส่กระเป๋าเสื้อไปด้วยเพื่อป้องกันตัว เมื่อไปถึงบ้านของนางผายที่ถูกผีเข้าสิงแล้ว ได้แต่งขันดอกไม้ธูปเทียนบูชาไหว้ครูแล้วก็เริ่มสวดพระคาถาทำการ

ขับไล่ผี เมื่อสวดไปได้นานประมาณยี่สิบนาทีแล้ว ผีที่เข้าสิงก็ยังอยู่ตามเดิม เหมือนกับว่าพระคาถาของหมอทำอะไรผีไม่ได้เลย เมื่อหมอผีขับผีไม่ออกแล้วไม่รู้จะทำอย่างไร หมอจะใช้พระคาถาบทไหนผีก็ไม่กลัว ผีก็อยู่ตามเดิม ชาวบ้านที่ไปดูคนผีเข้าสิงอยู่นั้นก็มีจำนวนเกือบยี่สิบคน เมื่อนานเข้าผีไม่ออกสักที มีชาวบ้านหลายคนพูดขึ้นว่านิมนต์หลวงพ่อนาคที่อยู่ในกระเป๋าเสื้อให้ช่วยขับไล่ผีให้

พออาราธนาหลวงพ่อนาคขับไล่ผีให้เท่านั้นแหละ คนที่ถูกผีเข้าสิงก็ร้องขึ้นว่าจะไปแล้วไม่อยู่แล้ว จากนั้นผีออกจากร่างกายของนางผาย นางผายก็หายเป็นปกติตามเดิม เมื่อผีออกจากร่างของนางผายแล้วหมอผีก็มาคลำดูพระกริ่งหลวงพ่อนาคที่อยู่ในกระเป๋าเสื้อปรากฏว่าพระกริ่งที่อยู่ในกระเป๋าเสื้อไม่เห็นเสียแล้ว

เมื่อพระที่อยู่ในกระเป๋าเสื้อไม่เห็นเช่นนั้น ตอนแรกเข้าใจว่าอาจจะตกออกจากกระเป๋าเสื้อก็ได้ จึงช่วยกันค้นหาดูในบริเวณบ้านนั้น ชาวบ้านที่อยู่ในที่นั้นก็ช่วยกันค้นหาดู เก็บเสื่อม้วนเสื่อที่ปูอยู่นั้น ค้นหาดูก็ไม่พบเห็น เมื่อค้นหาดูจนหมดทุกแห่งแล้วก็ไม่พบเห็นเลย ทุกคนก็หมดหวัง แล้วก็คิดว่าคงจะไม่ได้คืนแล้ว จากนั้นชาวบ้านก็เริ่มทยอยกันกลับบ้านของตน

เหลืออยู่อีกคณะหนึ่งประมาณ 5-6 คน ยังไม่กลับ ก็นั่งจับกลุ่มล้อมวงสูบบุหรี่คุยกันอยู่ ขณะที่นั่งคุยกันอยู่นั้นนานประมาณ 20 นาที ได้ยินเสียงอะไรตกลงมาจากบนหลังคาภายในบ้าน ตกลงใส่พื้นกระดานบนบ้านซึ่งมีเสื่อปูรองอยู่เสียงดัง ปุ๊บ ทุกคนหันหน้ามองไปทางเสียงนั้น เพราะเสียงนั้นดังเหมือนก้อนหินใหญ่ ๆ ตกลงกระทบกับพื้นบ้าน ทันใดนั้นเองก็ได้เห็นรูปพระกริ่งหลวงพ่อนาคอยู่เสื่อนั้น ทุกคนที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นเกิดความอัศจรรย์ใจยิ่งนัก เพราะ

ได้เห็นพระกริ่งหลวงพ่อนาคตกลงมาอย่างปาฏิหาริย์

เมื่อเจ้าของได้พระกริ่งหลวงพ่อนาคคืนแล้วก็ดีใจยิ่งนัก ต่างคนก็พูดกันว่า ขณะที่หลวงพ่อนาคหายไปนั้นคงจะวิ่งไล่ผีให้หนีไป เมื่อขับไล่ผีไปไกล ๆ แล้วจึงกลับมาตกลงให้เห็นดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าก็เขียนตามคำบอกเล่าของผู้ที่ได้ประสบเหตุการณ์เท่านั้น จึงนำมาเล่าสู่กันฟัง ฯ

พระรูปกระดาษขาวดำหลวงพ่อนาคหาย

นายยง ศรีทุม อายุ 28 ปี อยู่บ้านแวง ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี เมื่อ พ.ศ. 2534 ได้ไปทำงานก่อสร้างโบสถ์อยู่ที่วัดอัมพวัน อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย วันหนึ่งได้เดินทางกลับมาเยี่ยมบ้านที่บ้านแวง พร้อมทั้งเพื่อน ๆ ที่ทำงานด้วยกันรวมหกคน ตอนบ่าย ๆ ขึ้นรถจากท่าบ่อลงบ้านผือ เมื่อลงรถแล้วก็ชวนกันกับเพื่อน ๆ แวะเข้าไปในร้านอาหารตลาดบ้านผือ ได้สั่งเหล้าและอาหารมาดื่มกินกัน

เมื่อดื่มเหล้ากันอยู่นานประมาณครึ่งชั่วโมงยังไม่ลุกจากที่ยังนั่งดื่มเหล้ากันอยู่ก็สะดุ้งตกใจคิดขึ้นมาว่าหลวงพ่อนาคท่านห้ามดื่มเหล้า จึงหยุด ดื่มทันทีเมื่อนึกขึ้นมาได้ มือก็คลำดูพระหลวงพ่อนาคที่ใส่สร้อยห้อยอยู่ที่คอ เมื่อคลำดูไม่พบจึงถอดสร้อยออกมาดู ปรากฏว่ารูปหลวงพ่อนาคไม่เห็นแล้ว

นายยง จึงรีบลุกออกจากร้านตามไปดูรถคันที่ตนนั่งมาสายหนองคาย-นากลาง ซึ่งยังจอดอยู่ที่คิวรถบ้านผือ เมื่อไปถึงรถแล้วได้ขึ้นไปดูบนรถตรงเบาะที่ตนนั่งมานั่นแหละแต่ไม่พบเห็น จิตใจ

ของนายยงอ่อนเพลียไปหมดเหมือนคนไม่มีแรง เพราะเสียดายรูปหลวงพ่อนาค ได้แต่บ่นพึมพำในใจว่า ไม่ได้แกล้งดื่มเหล้าเลยลืมจริง ๆ พอรู้สึกตัวก็หยุดดื่มทันทีแล้ว

จากนั้นก็พากันเดินทางกลับบ้าน พอถึงบ้านได้พูดให้ภรรยาฟังว่าหลวงพ่อนาคหายแล้ว ไม่รู้ว่าตกหล่นที่ไหนจะเป็นเพราะดื่มเหล้าหรือเปล่าไม่ทราบหลวงพ่อจึงไม่อยู่ด้วย ทั้งสองผัวเมียก็เพียงแต่พูดว่าไม่มีอีกแล้ว หาไม่ได้อีกแล้ว

ต่อมาพ่อตารู้ว่าลูกเขยทำพระหายก็ยิ่งบ่นว่าเสียดายจริง ๆ พ่อตาจึงไปเก็บดอกไม้และหาธูปเทียนแต่งเป็นขันห้าขันแปดสวดมนต์อ้อนวอนอยู่อย่างนี้เป็นประจำว่า ถ้าหลวงพ่อไปอยู่ที่ไหนก็ขอนิมนต์กลับคืนมาหาลูกหลานเถิด พ่อตานั้นสวดมนต์อ้อนวอนอยู่อย่างนี้เป็นประจำ เมื่อสวดอ้อนวอนอย่างนี้นานประมาณเดือนเศษ ๆ วันหนึ่งภรรยานายยงเข้าไปในห้องพระมองดูอะไรต่าง ๆ ในห้องพระขณะที่มองดูตามฝาผนังแต่พื้นไปจนถึงหลังคา ก็เหลือบไปมองเห็นพระวางอยู่ไม้เซ็นที่ตีกับฝา พระวางอยู่ในระดับสูง ภรรยาของนายยงจึงหยิบมาดูเมื่อรู้ว่าเป็นพระรูปหลวงพ่อนาคที่หายไปนั้นจึงดีใจมากขนลุกชูชันไปทั่วทั้งตัว จึงได้บอกให้นายยงและพ่อรู้และได้เก็บบูชารักษาไว้จนบัดนี้

ขออธิบายความพระรุ่นนี้ให้ท่านผู้อ่านได้ทราบเล็กน้อย พระรุ่นนี้ทางวัดได้เสี่ยงทายขออนุญาตหลวงพ่อนาคถ่ายเป็นรูปกระดาษขาวดำ กว้างประมาณ 2 ซม. สูงประมาณ 3 ซม. แล้วอัดกรอบพลาสติก มีห่วงใส่สร้อย ข้างในบรรจุสายสิญจน์สะเก็ดหลวงพ่อนาค ทั้งหมดสร้างไม่ถึงพันองค์

ในช่วงนั้น พระในวัดมีปีละรูปสองรูป เป็นพระบวชใหม่ ๆ

นายทูล คำน้อย เป็นผู้สร้าง และได้ทำพิธีสวดปลุกเสกอยู่ในโบสถ์วัดโพธิ์ชัยศรีคนเดียว คือเมื่อจัดเครื่องสักการะไว้เสร็จโดยมีองค์หลวงพ่อนาคเป็นประธานแล้วนายทูลได้อาราธนาหลวงพ่อนาคปลุกเสกเองตนเองก็สวด อิติปิโส เรื่อยๆ ไป เมื่อสวดไปไม่รู้กี่จบสวดเรื่อยๆ ไปจนเหนื่อยแล้วก็นอนอยู่ในโบสถ์คนเดียว ก็เป็นอันเสร็จพิธี

พอรุ่งเช้า ชาวบ้านมาคอยเช่าบูชาหลายคนรออยู่หน้าโบสถ์ มีนายลึก ทองสุวรรณ ชาวบ้านแวงนั่นเองไม่รู้เมามาจากไหนพูดขึ้นว่า รูปนี้จะศักดิ์สิทธิ์ยังไง ไม่ใช่พระปลุกเสก โยมปลุกเสกเองแท้ๆ ถ้าศักดิ์สิทธิ์จริงเอาให้มายิงลองดูซิ นายทูล คำน้อย เชื่อมั่นว่าหลวงพ่อนาคปลุกเสกเองแล้ว จึงเอารูปนั้นให้นายลึกไปยิง นายลึกเอารูปนั้นไปวางไว้ที่โคนต้นมะพร้าวหน้าโบสถ์ แล้วใช้ปืนคาบินยาวยกเล็งใส่รูปประยะเผาขน เหนี่ยวไกปืนลงเสียงดัง เช๊ะ เช๊ะ เช๊ะ ยิงถึงสามครั้งไม่ออกเลย นายลึกตัวสั่นไปหมด จึงยอมเชื่อตั้งแต่นั้นมา

แต่ว่า พระกระดาษขาวดำนี้ก็หายาก แม้จะมีนายทูล คำน้อย ปลุกเสกคนเดียวก็ตาม ซึ่งเป็นเพียงโยมเท่านั้นก็ยังศักดิ์สิทธิ์เพียงนี้ และพระรุ่นกระดาษนี้ราคาสูงพอสมควร ถ้าใครพบเห็นในราคาหลักพันหลักหมื่น ถ้าตนมีปัจจัยไม่ฝืดเคืองจงรับไว้เถิด เพราะช่วยชีวิตคนมามากแล้ว แม้บางคนเคยถูกระเบิดในสงคราม ก็รอดชีวิตมาได้โดยไม่พิการอะไรเลย ถ้าจะเล่าให้ท่านผู้อ่านฟังต่อไปอีกจะทำให้เรื่องยืดยาวเกินไป และท่านผู้นั้นก็ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้ 25 ส.ค. 36 ถ้าท่านผู้อ่านสงสัยว่าถูกระเบิดไม่เป็นอะไรเลยจะเป็นไปได้หรือ โปรดไปหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะพาท่านไปพบและฟังจากผู้ที่ประสบเหตุการณ์มาเองเล่าให้ท่านฟัง

ข้อนี้จึงชี้ให้เห็นว่า พระรูปจำลองหลวงพ่อนาคนี้ไม่เกี่ยว

กับเกจิอาจารย์ที่ไหน ๆ เลย แม้แต่โยมสวดมนต์คนเดียวก็ยังศักดิ์สิทธิ์ถึงเพียงนี้ แล้วเกจิที่ไหนเล่าจะเหมือนพระพุทธเจ้าเพราะพิธีทุกครั้งได้อาราธนาหลวงพ่อนาคเป็นประธานและปลุกเอง ส่วนพระภิกษุสามเณรก็สวดคาถาพุทธาภิเษกไปจนจบ เมื่อพิธีเสร็จแล้วจะต้องเสี่ยงทายดูก่อนว่า วัตถุมงคลที่สวดมานี้ศักดิ์สิทธิ์แล้วหรือยัง ถ้าเสี่ยงว่าศักดิ์สิทธิ์แล้ว ทางวัดจึงจะเอาออกมาให้คนทำบุญบูชา แต่ถ้าเสี่ยงทายแล้วบอกว่ายังไม่ศักดิ์สิทธิ์ก็ต้องสวดต่อไปจนกว่าจะศักดิ์สิทธิ์

มีครั้งหนึ่ง ในพรรษาปี พ.ศ.2535 มีพระชุดหนึ่งต้องทำพิธีอยู่ถึงสามคืนจึงใช้ได้ พอสวดเสร็จคืนแรกแล้วเสี่ยงทายถามดูว่ารูปจำลองหลวงพ่อนาคนี้ศักดิ์สิทธิ์แล้วหรือยัง ตอบว่า ยังไม่ศักดิ์สิทธิ์จึงได้สวดคืนที่สองอีก เมื่อสวดคืนที่สองเสร็จ ได้เสี่ยงทายถามดูอีกตอบว่ายังไม่ศักดิ์สิทธิ์ จึงได้สวดคืนที่สามอีก พอสวดเสร็จได้เสี่ยงทายถามอีก ตอบว่าศักดิ์สิทธิ์แล้ว ฉะนั้น พิธีในที่นี้จึงไม่เหมือนที่อื่น ๆ จึงขอยุติไว้เพียงเท่านี้

หลวงพ่อนาคกับจับสลากทหาร

นายลับ สุวรรณพิมพ์ อยู่บ้านแวง ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี เมื่อ พ.ศ.2522 อายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ ไปจับสลากคัดเลือกทหารเกณฑ์ประจำหน่วยอำเภอบ้านผือ ณ สถานที่โรงเรียนชุมชนบ้านผือ เจ้าหน้าที่ตรวจร่างกายและวัดหน้าอกแล้ว จากนั้นก็ไปจับสลากได้อาราธนาให้หลวงพ่อนาคมาช่วยขอให้จับสลากถูกใบดำ นายลับได้เข้าไปจับสลาก พอล้วงมือลงไปในขันสลากไม่มีสลากสักใบ จึงเอามือล้วงค้นหาดูสลากก็ไม่มีสักใบ เจ้าหน้าที่จึงพูดขึ้นมาว่า หยิบ

เอาสลากมาดูซิ จึงเอามือลงไปในขันอีกเป็นครั้งที่สอง พบว่ามีสลากเพียงใบเดียวเท่านั้น จึงหยิบเอาสลากใบนั้นมายื่นให้เจ้าหน้าที่เปิดดู ปรากฏว่าเป็นสลากใบสีดำ นายลับคิดอยู่ในใจว่าน่าอัศจรรย์จริง ทำไมยื่นมือลงไปในขันสลากครั้งแรกจึงไม่มีสลากสักใบ แต่เมื่อเจ้าหน้าที่บอกว่าหยิบเอาสลากมาดูซิ จึงยื่นมือลงไปในขันอีกพบมีสลากใบเดียวดังกล่าวแล้ว

ความจริงสลากยังมีอีกมาก เพราะนายลับไม่ใช่คนสุดท้ายในการจับสลาก ยังมีคนจับสลากต่อจากนายลับอีกมาก จึงทำให้นายลับเกิดอัศจรรย์ใจว่า หลวงพ่อนาคต้องมาช่วยแน่นอน ขณะนั้นนายลับมีรูปหลวงพ่อนาครุ่นกระดาษขาวดำติดตัวไปด้วย แต่ไม่ได้เปิดเผยให้ใครฟัง

ต่อมา นายลับได้เดินทางไปทำงานที่ประเทศซาอุฯ ไปอยู่ตอนแรก ๆ ก็ส่งข่าวมาให้ทางบ้านทราบเป็นระยะเมื่อปี 2535 ไม่ได้ส่งข่าวให้ทางบ้านทราบเลย ทางบ้านก็คิดเป็นห่วงว่าจะเป็นตายร้ายดีอย่างไรไม่ทราบติดต่อไปก็ไม่ได้ข่าวเลย เมื่อต้นปี 2536 ทางบ้านจึงมาบนหลวงพ่อนาคว่า ขอให้นายลับกลับมาบ้านตามเดิมเถิด เมื่อนายลับกลับมาแล้วจะให้นายลับบวชสามเณรให้หลวงพ่อนาค จนถึงปลายเดือนมีนาคม 2536 นายลับกลับมาบ้านตามเดิม และได้มาบวชเป็นสามเณรแก้บนอยู่ที่วัดโพธิ์ชัยศรี เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2536 จึงได้เปิดเผยเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ข้าพเจ้าฟัง ข้าพเจ้าจึงได้เขียนเรื่องนี้ขึ้นนำมาเล่าสู่ท่านผู้อ่านพิจารณาต่อไปฯ

แข่งกีฬาหลวงพ่อนาคหาย

ด.ญ.วัน จันทบาล นักเรียนชั้น ป.5 ของโรงเรียนบ้าน

โสมเยี่ยม อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นลูกสาวของนายอ่อน นางเลิศ จันทบาล เมื่อ พ.ศ. 2534

วันหนึ่ง เธอจะไปแข่งกีฬาที่โรงเรียนโนนม่วง ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอ เดียวกัน ได้ลาแม่ว่าจะไปแข่งกีฬากับเพื่อน ๆ โดยมีคุณครูเป็นผู้นำทีมไป

น้ำใจของแม่ที่รักลูก เมื่อลูกจะเดินทางไกลหน่อยก็คิดเป็นห่วงลูก กลัวลูกจะมีอันตราย แม่จึงเข้าไปอาราธนาหยิบเอาพระกริ่งหลวงพ่อนาคที่อยู่หิ้งพระซึ่งเป็นของพ่อ โดยแม่ก็ไม่ได้บอกพ่อให้ทราบเลยว่าตนเอาพระหลวงพ่อนาคให้ลูกสาวติดตัวไปด้วยเพื่อความปลอดภัยของลูก

ขณะที่ไปแข่งกีฬานั้น เวลาอาบน้ำก็ได้ถอดสร้อยพระหลวงพ่อนาคหายออกวางไว้กองผ้านุ่ง เมื่ออาบน้ำเสร็จจะมาผลัดเปลี่ยนผ้านุ่ง เห็นสร้อยที่ห้อยหลวงพ่อนาคนั้นมีแต่สร้อยเปล่า ๆ พระหลวงพ่อนาคไปไหนไม่ทราบเมื่อพระหายไปแล้วก็แล้วไปไม่รู้จะไปตามที่ไหน

เมื่อเด็กหญิงวันกลับมาถึงบ้านได้เล่าให้แม่ฟังว่าพระกริ่งหลวงพ่อนาคหายแล้ว แม่ไม่รู้จะทำอย่างไรเพราะพระหายไปแล้ว แม่จึงได้บอกให้พ่อรู้ว่า ตนได้เอาพระกริ่งหลวงพ่อนาคให้ลูกสาวไปแข่งกีฬา ลูกสาวได้ทำหายไปเสียแล้ว พ่อเมื่อทราบว่าพระกริ่งหลวงพ่อนาคหายเท่านั้นแหละมีความโกรธแม่อย่างมาก ถ้าตีได้คงจะตีไปแล้ว แต่ก็อดกลั้นความโกรธไว้ได้ เพียงแต่พูดบ่นว่าเสียดายจริง ๆ จะด่าแม่ก็ไม่ใช่ที่ จะตีลูกก็ไม่สมควร เพราะของหายไปแล้ว จะด่าจะตีก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา

วันแรก ๆ พ่อคิดมากจนนอนไม่หลับ เสียดายพระที่หายไป จึงไปเก็บดอกไม้มาแต่งขันห้าขันแปดแล้วสวดมนต์อ้อนวอนว่า หลวงพ่ออยู่ที่ไหน ขอนิมนต์หลวงพ่อกลับคืนมาหาลูกเต้าเถิด ลูกเต้าคิดถึงหลวงพ่อมาก

พ่อได้สวดมนต์แล้วอ้อนวอนอย่างนี้ทั้งเช้าเย็นทุกวัน ในวันที่สามนับแต่พระที่หายไป น้องสาวของแม่ชื่อนางสวน อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน เวลาประมาณทุ่มเศษ ๆ กำลังเอาลูกน้อยดื่มนมนั่งอยู่ที่ชานบ้านใกล้ชายคาได้ยินเสียงอะไรตกลงมาถูกหลังคาสังกะสีบ้าน เสียงดัง โคร้ม หลังคาเรือนสั่นสะเทือนไปหมด แล้วมีเสียงกริ๊งลงมาจากชายคา ตกลงมาที่ชานใกล้ ๆ นางสวนนั่งให้ลูกดื่มนมอยู่ นางสวนจึงมองไปตามที่มีเสียงตกนั้น ได้เห็นพระกริ่งหลวงพ่อนาคตกอยู่ จึงเข้าไปหยิบเอามาดู รู้ว่าเป็นพระกริ่งหลวงพ่อนาคจึงไปหาเก็บดอกไม้มาแต่งขันห้าขันแปดอาราธนารับเอาไว้บูชาต่อไป

อยู่มาอีกสองสามวัน แม่ของเด็กหญิงวันไปเรือนของนางสวนซึ่งเป็นน้องสาว นางสวนได้เล่าเรื่องให้พี่สาวฟังว่าตนเองได้พระมาองค์หนึ่งซึ่งตกมาจากชายคาเรือน แล้วได้เอาพระที่ตนได้มาออกมาให้พี่ดู เมื่อพี่ดูแล้วจึงบอกน้องสาวว่า พระกริ่งหลวงพ่อนาคองค์นี้เป็นของที่ตนให้ลูกสาวไปแข่งกีฬาแล้วหายไป แล้วพี่จึงขอพระคืน น้องสาวก็ให้คืนโดยดี เมื่อแม่เด็กหญิงวัน กลับไปถึงบ้านได้เล่าให้พ่อฟังว่าได้พระคืนแล้ว พ่อทราบว่าได้พระคืนแล้วก็มีความดีใจเป็นอย่างมาก จึงไปหาเก็บดอกไม้มาแต่งขันห้าขันแปดอาราธนาพระกริ่งหลวงพ่อนาคขึ้นสู่หิ้งบูชาตามเดิม และได้เก็บบูชารักษาไว้จนถึงทุกวันนี้ฯ

รอดตายเพราะผ้ายันต์หลวงพ่อนาค

นายสฤทธิ์ บัวระพา บ้านโสมใหม่ ต.ศรีสำราญ อ.น้ำโสม จ.อุดรธานี และเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ถนนมิตรภาพระหว่างหนองคาย-อุดรธานี ขณะที่นายสฤทธิ์ได้ขับรถปิกอัพส่วนตัวพร้อมทั้งครอบครัวสี่คน เดินทางออกจากบ้านตั้งใจจะไปเยี่ยมญาติที่จังหวัดสกลนคร จึงขับรถผ่านมาอำเภอบ้านผือ มุ่งหน้าเข้าไปตัวจังหวัดอุดรธานีขณะที่ขับรถอยู่บนถนนมิตรภาพระหว่างหนองคาย-อุดรธานี

พอขับรถไปจะถึงทางรถไฟผ่านที่จะเข้าตัวเมืองอุดรธานีนั้น ขณะนั้นรถไฟกำลังจะผ่านมาพอดี สัญญาณเครื่องกั้นทางเพื่อให้รถไฟผ่านก่อนได้ปิดกั้นถนนไว้ รถทุกคันที่วิ่งอยู่บนถนนมิตรภาพระหว่างนั้นจึงจอดรอทุกคัน

ในขณะที่รถจอดรอให้รถไฟผ่านก่อนนั้น รถคันที่จอดรออยู่ข้างหน้าของนายฤทธิ์เป็นรถบัส รถคันต่อมาเป็นรถของนายสฤทธิ์จอดรออยู่นั้น ได้มีรถทัวร์วิ่งมาจากทางหนองคายชนท้ายรถปิกอัพของนายสฤทธิ์ บี้เข้าใส่ท้ายรถบัสซึ่งจอดอยู่ข้างหน้า อัดก๊อปปี้เข้าใส่ท้ายรถบัสเต็มที่

ทำให้รถปิกอัพของนายสฤทธิ์บี้ยุบเข้าหากันจนจะไม่มีชิ้นส่วนดีเหลืออยู่เลย คนที่เห็นเหตุการณ์อยู่ในขณะนั้นเข้าใจว่าคนในรถปิกอัพคงตายหมดแน่ ชั่วครู่ตำรวจทางหลวงก็มาถึงที่เกิดเหตุ ได้ช่วยกันงัดรถปิกอัพเพื่อจะเอาคนในรถออกมาส่งโรงพยาบาล

เมื่อช่วยกันเอาคนอยู่ในรถออกมาได้แล้ว ปรากฏว่ายังไม่ตายสักคน เมื่อมองดูแล้วไม่เห็นใครมีบาดแผลเลยเพียงแต่สลบไปเพียงชั่วครู่เท่านั้นก็ได้สติ จึงรู้ว่าถูกรถชนอัดก๊อปปี้และรู้สึกเจ็บตาม

เนื้อตามตัวบ้างเท่านั้นไม่ถึงกับเข้าโรงพยาบาล

ตำรวจทางหลวงเมื่อช่วยคนออกมาได้แล้ว มองดูทางรถ จึงพูดออกมาว่า พวกคุณรอดตายมาได้อย่างไร คนตั้งสี่คนอยู่ในที่นิดเดียวได้อย่างไรอย่าว่าแต่คนเลยอยู่ในที่เท่านี้แม้แต่แมวก็ต้องตาย คุณมีอะไรดี ๆ หรือ นายสฤทธิ์จึงพูดว่า คนในรถนี้ทั้งหมดไม่มีอะไรติดตัวหรอกครับ มีแต่ผ้ายันต์หลวงพ่อนาควัดโพธิ์ชัยศรี ติดรถอยู่ผืนเดียวเท่านั้น

ตำรวจเมื่อทราบดังนั้น จึงเข้าใจว่า คนอยู่ในรถปิกอัพของนายสฤทธิ์รอดตายมาได้อย่างปาฏิหาริย์เช่นนี้คงเป็นเพราะผ้ายันต์หลวงพ่อนาคคุ้มครองไว้เท่านั้น ถ้าหลวงพ่อนาคไม่คุ้มครองแล้วคงจะไม่มีใครรอดตายครั้งนี้เป็นแน่ และวันต่อมาตำรวจชุดนั้นจึงพากันมากราบหลวงพ่อนาควัดโพธิ์ชัยศรี อำเภอบ้านผือ และเช่าบูชาผ้ายันต์หลวงพ่อนาค พร้อมทั้งพระรูปเหมือนสำหรับติดตัวไปด้วย

ส่วนรถปิกอัพของนายสฤทธิ์นำไปซ่อมใหม่หมดค่าซ่อมไปถึงแสนกว่าบาท นับว่าเป็นค่าซ่อมมากพอสมควรซึ่งแสดงว่ารถนั้นเสียหายมาก เกือบจะได้ขายเป็นเศษเหล็กแล้ว แต่รถยังใหม่อยู่และมีประกันด้วยจึงได้ซ่อมใหม่ใช้อีกต่อไป

นายสฤทธิ์พร้อมครอบครัวสี่คนรอดตายมาได้อย่างปาฏิหาริย์เช่นนี้ จิตใจนึกถึงบุญกุศลขึ้นมาว่า เราควรจะสร้างบุญกุศลพิเศษไว้บ้าง จึงตกลงใจจะบวชบำเพ็ญกุศลสักเจ็ดวัน จิตใจนึกถึงองค์หลวงพ่อนาค จึงมาขอบวชอยู่วัดโพธิ์ชัยศรีเป็นพระภิกษุอยู่ 7 วัน และได้ทำโต๊ะตั้งบาตร 2 ตัว ทำตู้บริจาคอีกตู้หนึ่ง ถวายวัดโพธิ์ชัยศรีในเดือนกุมภาพันธ์ 2534 โต๊ะตั้งบาตรยังใช้อยู่ในศาลาการเปรียญส่วนตู้บริจาคตั้งอยู่ในวิหารหลวงพ่อนาคจนถึงทุกวันนี้

ข้าพเจ้า ได้ฟังเรื่องนี้จากนายสฤทธิ์ด้วยตนเอง เห็นเป็นเรื่องแปลก ๆ จึงนำมาเล่าสู่ท่านผู้อ่านได้พิจารณาต่อไปว่านายสฤทธิ์พร้อมทั้งครอบครัวรอดตายมาได้อย่างปาฏิหาริย์เช่นนี้เป็นเพราะอะไร ฯ

คนดวงตกรอดตายเพราะพระคุ้มครอง

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2536 ณ วัดโพธิ์ชัยศรี ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี

ในวันที่เกิดเหตุนั้น นายสำรวย สุทธิแพทย์ อยู่บ้านดง ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี ได้ไปทำงานงานเป็นช่างปูกระเบื้องพื้นปะรำพิธีหลังที่สร้างอยู่หน้าศาลาการเปรียญวัดโพธิ์ชัยศรีด้านทิศเหนือของศาลาการเปรียญซึ่งปะรำพิธีหลังนี้เป็นปะรำพิธีอเนกประสงค์ เมื่อถึงเวลามีงานประจำปี นมัสการปิดทองหลวงพ่อนาคช่วงตรุษจีนทุก ๆ ปี จะใช้ปะรำพิธีแห่งนี้เป็นที่ทำบุญธูปเทียนทอง

ในขณะที่นายสำรวยทำงานปูกระเบื้องอยู่นั้น ได้ใช้หินเจียตัดกระเบื้องสำหรับปูพื้นที่เศษเหลืออยู่ หินเจียที่ว่านี้เป็นหินกากเพชรแผ่นกลม ๆ กว้างใหญ่วัดผ่าศูนย์กลางประมาณห้านิ้วฟุต ตรงกลางแผ่นหินเจียเป็นรูกลม ๆ เวลาจะใช้เจียหรือใช้ตัดกระเบื้อง เอาแผ่นหินเจียสวมเข้ากับตัวเครื่อง แล้วกดสวิทช์ไฟฟ้า ตัวแผ่นหินเจียก็จะหมุนเร็วและแรงมาก จึงใช้ตัดกระเบื้องปูพื้นบ้านได้

ขณะที่นายสำรวยก้มตัดกระเบื้องปูพื้นอยู่นั้น แผ่นหินเจียได้แตกออกเป็นสามเสี่ยงกระเด็นถูกหน้าอกตรงเหนือนมซ้ายของนายสำรวย นายสำรวยจึงทิ้งเครื่องเจียทันที ก้มดูหน้าอกของตนตรงที่ถูกหินเจียกระเด็นใส่ เมื่อดูแล้วไม่มีบาดแผลอะไรเลยเพียงแต่เป็นรอยขีดแดง ๆ เป็นทางยาวประมาณสามนิ้วฟุตเท่านั้น และมีเลือดซึมออกมาพอเป็นยางบอนเท่านั้น

จากนั้นนายสำรวยก็ได้บอกให้คนที่ทำงานอยู่ด้วยกันทราบ

๕

เมื่อคนงานทุกคนทราบว่า นายสำรวยถูกหินเจียตัดกระเบื้องแตกกระเด็นใส่ จึงพากันมามุงดูบาดแผลนายสำรวย คนงานทุกคนเข้าใจว่าคงจะเป็นบาดแผลเหวอะหวะแล้ว แต่เมื่อมาดูแล้ว ไม่เห็นมีบาดแผลเลย เห็นเพียงแต่รอยแดง ๆ เท่านั้น คนงานคนหนึ่งเมื่อดูแล้วจึงพูดขึ้นว่า ผมเคยเห็นหินเจียแตกใส่คนมาแล้วครั้งหนึ่ง คนนั้นเป็นแผลเย็บถึงสิบแปดเข็ม อันนี้ไม่มีบาดแผลเลย น่าอัศจรรย์จริง ๆ แล้วจึงถามนายสำรวยว่า มีอะไรดี ๆ ติดตัวหรือ นายสำรวยตอบว่า ไม่มีอะไรอย่างอื่นเลยครับ ผมมีแต่พระกริ่งหลวงพ่อนาคองค์เดียวเท่านั้น ว่าแล้วก็หยิบเอาพระกริ่งหลวงพ่อนาคที่ใส่กรอบสแตนเลสห้อยอยู่สายร่มออกมาให้ดูในสร้อยสายร่มนั้นมีหลวงพ่อนาคองค์เดียวเท่านั้น คนที่ดูอยู่ในที่นั้นทุกคนลงความเห็นเป็นอย่างเดียวกันว่า เป็นเพราะมีหลวงพ่อนาคคุ้มครองไว้เท่านั้น จึงไม่มีอันตรายอะไร

เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้เห็นเอง ได้สอบปากคำกับนายสำรวยด้วยตนเอง เมื่อดูสร้อยพระแล้วจึงร้องว่าเป็นพระกริ่งสีดำ รุ่นทำพิธีพุทธาภิเษกเสาร์ห้า พ.ศ. 2536 นี้เอง และแผ่นหินเจียที่แตกกระเด็นใส่นายสำรวย ข้าพเจ้าก็เก็บชิ้นส่วนไว้ดูเป็นหลักฐานอยู่ในกุฏิที่ข้าพเจ้าอยู่

รุ่งเช้าขึ้นในวันต่อมา ภรรยาของนายช่างที่ทำงานอยู่วัดโพธิ์ชัยศรี ได้พานายสำรวยมาหาข้าพเจ้าอีกแล้วพูดว่านิมนต์หลวงพ่อดูดวงให้นายสำรวยหน่อยค่ะ เมื่อคืนนี้นายสำรวยไปเที่ยวขับขี่รถเครื่องไปแหกโค้งทุ่งนาทางเข้าบ้านดงพลิกคว่ำอีก ดูตามข้อศอกและหัวเข่าถลอกไปหมด คงจะดวงไม่ดีกระมั้งอยากให้หลวงพ่อสวดสะเดาะเคราะห์ให้

ข้าพเจ้าจึงถามดูวันเดือนปีอายุ แล้วดูตามตัวเลขนั้นก็รู้

ว่าตัวเลขไม่ดีคือ พยายะ แต่ไม่ได้บอกให้เจ้าตัวรู้ เพียงแต่พูดว่า ดวงตกนิดหน่อย พรมแต่น้ำมนต์ก็พอ ไม่ต้องทำสะเดาะเคราะห์หรอก ว่าแล้วก็พรมน้ำมนต์ให้ แล้วพูดตักเตือนว่าอย่าประมาท ขับขี่รถก็ระมัดระวังค่อยไปค่อนมา เพราะช่วงปีนี้ดวงตกด้วย จากนั้นนายสำรวยก็กราบลากลับไป

นี้แหละคนดวงตก วันเดียวได้รับอุบัติเหตุถึงสองครั้ง แต่เดชะบุญมีหลวงพ่อนาคคุ้มครอง ถ้าไม่มีพระกริ่งหลวงพ่อนาคติดตัวแล้ว จะเป็นอะไรไปใครไม่รู้ เมื่อพิจารณาดูแล้วเห็นเรื่องอัศจรรย์จริง ๆ จึงนำมาเล่าสู่ท่านผู้อ่านฟัง ส่วนท่านผู้อ่านจะคิดอย่างข้าพเจ้าหรือไม่ก็แล้วแต่จะคิด จึงขอยุติไว้เท่านี้ฯ

ปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อนาค

เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2536 เวลา 14.00 น. นายอัมพร ศักดิ์อุบล อายุ 37 ปี ราษฎรบ้านภูทอง อยู่บ้านเลขที่ 195 หมู่ที่ 17 ต.บ้านผือ จ.อุดรธานี ภรรยาชื่อนางสำรวย ศักดิ์อุบล

ได้ขับรถปิกอัพส่วนตัวไปทำธุรกิจที่จังหวัดอุดรธานี เมื่อทำธุระเสร็จแล้ว ก็ขับรถกลับจากอุดรธานีมุ่งหน้าจะกลับอำเภอบ้านผือด้วยความเร็วสูง พอขับมาถึงตรงหมู่บ้านคำบง ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี ขณะนั้นเป็นเวลา 16.30 น. รถประจำทางสายบ้านผือ-อุดรธานี ซึ่งวิ่งขากลับจากอุดรฯ จะไปบ้านผือ กำลังจะเคลื่อนออกจากรับส่งผู้โดยสารแล้ว

นายอัมพร มีอาการง่วงหลับในโดยไม่รู้ตัว จึงขับรถปิกอัพของตนพุ่งชนท้ายรถบัสประจำทางด้านขวาอย่างเต็มที่ ทำให้รถปิกอัพตัวเองเสียหลักหมุนวนหลายรอบแล้วตกไปข้างถนน

จากการตรวจสภาพรถของนายอัมพรแล้ว ปรากฏว่าฝา

กระโปรงด้านหน้าและพวงมาลัยกระเด็นออกไปตกอยู่ข้างนอก หม้อน้ำบุบบี้เข้าหากัน ปีกนกขาด กระจกแตก ยางด้านหน้าระเบิด แกนพวงมาลัยทรุดลงมาทับเบาะด้านหลังข้างคนขับ

เมื่อดูสภาพของรถแล้ว คนขับรถปิกอัพไม่น่ามีชีวิตรอดมาได้ แต่ว่าคนขับรถปิกอัพได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยเพียงแขน ขาถลอกไปเล็กน้อยเท่านั้น สามารถเดินออกจากรถของตัวเองได้อย่างสบาย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล

ต่อมา ชาวบ้านทราบข่าวก็พากันออกไปดูเหตุการณ์ เมื่อชาวบ้านเห็นสภาพรถแล้ว จึงพูดขึ้นว่าเจ้ามีอะไรดี ๆ หรือ ถึงได้รอดพ้นความตายมาได้ ดูจากสภาพรถแล้วไม่น่ารอดตายมาได้แม้แต่คนเดียว

นายอัมพร จึงคิดถึงพระที่ตั้งอยู่หน้ารถขึ้นมาทันที แล้วจึงพูดว่า มีแต่พระรูปเหมือนหลวงพ่อนาคที่บูชามาจากวัดโพธิ์ชัยศรี ราคา 200 บาท ตั้งอยู่หน้ารถ และรูปเหมือนหลวงพ่อนาคองค์เล็กเนื้อชิ้นห้อยอยู่สร้อยคอนี้อีกองค์หนึ่งเท่านั้น ชาวบ้านจึงกล่าวกันว่าคงเป็นเพราะหลวงพ่อนาคช่วยเหลือจริง ๆ จึงรอดตายมาได้อย่างปาฏิหาริย์

นายอัมพร จึงรีบไปค้นหาพระหลวงพ่อนาคที่ติดตั้งไว้หน้ารถ แต่ปรากฏหาเท่าไรก็ไม่พบ คงเหลือแต่แท่นที่ติดหน้ารถอยู่เท่านั้น แต่องค์หลวงพ่อนาคไม่เห็นแล้ว จากนั้นนายอัมพร ก็ได้โทรศัพท์ติดต่อบริษัทประกันภัยมาดำเนินการเรื่องต่อไป ฯ

ด.ต.ปรีชานารถ สนิทวงศ์ชัย
ด.ต. สันทัด จันทะแจ้ง
ผู้เรียบเรียง

รอดตายมาได้อย่างปาฏิหาริย์

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2535 นางเจียม รอดสุข บ้านเลขที่ 267/8 หมู่ 1 ตำบลหนองบัว อ.เมือง จ.อุดรธานี เป็นผู้ประสบ เหตุการณ์ได้มาบูชาพระรูปเหมือนหลวงพ่อนาคกาไหล่ทอง ขนาด 3 นิ้ว วัดโพธิ์ชัยศรี อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี ในวันที่ 11 กันยายน 2536 เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า

เธอมีอาชีพค้าขายผลไม้ต่าง ๆ ทั้งขายปลีกและขายส่ง ตามปกติก็ออกส่งผลไม้ให้ลูกค้าประจำ เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2535 เธอได้นำผลไม้ไปส่งลูกค้าที่อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร โดยสามีเธอเป็นผู้ขับปิกอัพส่วนตัวใส่ผลไม้ต่าง ๆ ไป เธอนั่งอยู่รถคู่กับสามีซึ่งเป็นคนขับรถเอง ส่วนลูกจ้างอีกคนหนึ่งนั่งอยู่ด้านหลังของรถ

เมื่อเธอกับสามีส่งผลไม้ตามร้านลูกค้าในตลาดอำเภอพรรณานิคมหมดแล้วจากนั้นสามีของเธอก็ขับรถจะกลับบ้านที่อุดรธานี พอรถวิ่งออกจากอำเภอพรรณานิคมได้ประมาณกิโลเมตรเศษ ๆเท่านั้น ขณะนั้นก็มีรถทัวร์ซึ่งวิ่งจากอุดรธานีจะไปจังหวัดสกลนคร รถทัวร์วิ่งแซงกันขึ้นมาซึ่งคนขับรถทัวร์จะมองไม่เห็นรถของนางเจียมหรืออย่างไรไม่ทราบ เมื่อรถทัวร์แซงกันขึ้นมาจึงชนรถปิกอัพของนางเจียมแบบประสานงาทันที เป็นเหตุให้สามีของนางเจียมซึ่งเป็นคนขับรถปิกอัพตายคาที่ทันที และลูกจ้างของนางเจียมอีกคนหนึ่งก็ตายเช่นเดียวกัน

ส่วนนางเจียมกระเด็นออกจากรถปลิวไปตกข้างถนน นอนสลบอยู่ไม่รู้สึกตัว ชั่วครู่หนึ่งต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไปถึงที่เกิดเหตุ รู้ว่านางเจียมยังไม่ตาย จึงอุ้มขึ้นจะนำไปส่งโรงพยาบาล ขณะที่

ตำรวจอุ้มขึ้นนั้น เธอก็รู้สึกตัวได้สติขึ้นมา จึงรู้ว่าถูกรถชนกัน เธอพูดว่า ที่เธอรอดตายมาได้ครั้งนี้ เพราะพระหลวงพ่อนาคคุ้มครองไว้อย่างปาฏิหาริย์จริง ๆ เพราะเธอแขวนพระรูปเหมือนหลวงพ่อนาคเนื้อเงินแท้องค์เล็กเพียงองค์เดียวเท่านั้น ซึ่งเธอได้มาบูชาที่วัดโพธิ์ชัยศรีเมื่อหลายปีมาแล้ว

เธอเล่าต่อไปว่า ดูสภาพรถที่ชนกันแล้ว เธอกระเด็นออกจากรถด้านหน้าไปได้อย่างไร เพราะนั่งคู่กับสามีซึ่งเป็นคนขับรถเอง ทั้งตามเนื้อตามตัวทั่วร่างกายของเธอก็ไม่มีบาดแผลอะไรเลย จึงเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์อย่างยิ่งที่รอดตายมาได้อย่างปาฏิหาริย์

เธอเล่าต่อไปว่า ที่เธอมาวัดโพธิ์ชัยศรีครั้งนี้ เพื่อถวายสังฆทานอุทิศให้สามี ก่อนหน้าที่จะมานี้ประมาณอาทิตย์หนึ่ง ได้ฝันว่าองค์หลวงพ่อนาคไปเข้าฝันว่า ให้เธอมาบูชาพระรูปเหมือนหลวงพ่อนาคไปไว้บูชาที่บ้าน

ข้าพเจ้าจึงถามว่า ที่บ้านไม่มีพระบูชาหรือ เธอตอบว่า มีพระบูชาอยู่สององค์คือ หลวงพ่อวัดไร่ขิง กับหลวงพ่ออะไรอีกองค์หนึ่งจำไม่ได้ แต่หลวงพ่อนาคมีแต่องค์เล็ก เธอตั้งใจจะมาบูชาพระบูชาหลวงพ่อนาคหลายวันแล้ว แต่ไม่ค่อยมีเวลาว่างเลยเพราะเกี่ยวกับอาชีพค้าขาย ประกอบทั้งต้องรับผิดชอบครอบครัวเลี้ยงลูกอีกสามคน จึงต้องทำงานแข่งเวลาตลอดทุกวัน จากนั้นเธอก็กราบลาเดินทางกลับ ฯ

พิธีเททองหล่อพระประธานอุโบสถและพระทองคำ 3 นิ้ว
ณ วัดโพธิ์ชัยศรี บ้านแวง ต.บ้านผือ อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี
วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2537 เวลา 16.49 น.

ก่อนพิธีเททองเริ่มขึ้น ได้เวลา 16.00 น. เริ่มทำพิธีบวงสรวง ซึ่งแสงแดดยังร้อนอยู่พอสมควร อีกชั่วครู่ ดินฟ้าอากาศเริ่มมีลมพัดมาทางทิศเหนือ ก้อนขี้เมฆเริ่มตั้งมาทางทิศเหนือหนาขึ้น ท้องฟ้าที่มีแสงแดดเจิดจ้าถูกก้อนเมฆไหลมาปกคลุมไม่มีแสงแดดเลย ลมก็พัดแรงขึ้นทำให้อากาศที่ร้อนอบอ้าวเย็นลง

ขณะที่ทำพิธีบวงสรวงอยู่ มีวัยรุ่นไล่ตีกันมาจากในหมู่บ้านวิ่งเข้ามาพึ่งประชาชน ซึ่งอยู่ในเต้นท์นั่งคอยดูพิธีอยู่ ผู้ใหญ่บ้านและชาวบ้านจึงจับแยกตัวออกไป เรื่องจึงสงบลง หลวงพ่อนาคพระประธานในโบสถ์ที่เททองหล่อองค์นี้ จึงได้ขนานนามตามนิมิตว่า "สมเด็จพระพิชิตมาร" พระรุ่นนี้จึงได้ชื่อว่า "รุ่นมารสยบ"

ส่วนฆราวาส มีนายแพทย์ศุภชัย จรรยาผดุงพงษ์และภรรยาจากจังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นผู้มีจิตศรัทธาเป็นเจ้าภาพถวายปัจจัยค่าหล่อพระประธานองค์นี้ทั้งหมดจำนวนเงิน 100,000 บาท พร้อมทั้งประชาชนที่มาในพิธีทุกคนร่วมกันจับสายสิญจน์เททอง

ในการเททองหล่อพระองค์ครั้งนี้ โดยเฉพาะการหล่อพระทองคำหน้าตัก 3 นิ้ว ซึ่งต้องการความบริสุทธิ์จริง ๆ แม้ปัจจัยและทองคำที่ได้มาก็เกิดจากจิตศรัทธาจริง ๆ บางคนถึงกับถอดสายสร้อยคอ สายสร้อยแขน ตุ้มหู แหวนออกจากตัวอธิษฐานแล้วบริจาคร่วมหล่อพระทองคำ แม้ผู้ที่มาร่วมในพิธีเททองครั้งนี้มาด้วยจิตศรัทธาอันบริสุทธิ์จริง ๆ เพื่อให้พระที่เททองรุ่นนี้บริสุทธิ์เป็นสิริมงคลจริง ๆ จึงไม่ได้เชิญใครเป็นพิเศษดังกล่าวแล้ว

เริ่มเททองหล่อพระทองคำ

คงเหลือเบ้าพระขนาด 3 นิ้ว ไว้ 6 เบ้า โดยจะหล่อพระเนื้อเงินแท้ 5 องค์ รวม 5 เบ้า พระทองคำ 1 องค์ 1 เบ้า เริ่มเททองหล่อพระทองคำก่อน พอเททองหล่อพระทองคำเบ้าที่ 1 เบ้าเย็นหน่อยทุบออกมาดู ปรากฏว่าใช้ไม่ได้เพราะเบ้าอุดตัน ทองคำในองค์พระไม่เป็นเนื้อเดียวกัน มองดูแล้วมีรอยต่อในองค์พระจึงไม่เอา

เริ่มหลอมทองคำใหม่อีก เททองคำเป็นครั้งที่ 2 เมื่อทุบออกมาดู ปรากฏว่าด้านหลังองค์พระยันต์ไม่ชัด ฐานองค์พระแหว่งลึกเข้าไปยาวตลอดฐานด้าหน้า แต่องค์พระด้านหน้าสมบูรณ์ทุกอย่าง ฝนเริ่มตกโปรย ๆทุกคนที่ทำร่วมกันอยากได้องค์พระที่สมบูรณ์ทุกอย่างจึงตกลงหลอมทองใหม่อีก

เริ่มเททองเป็นเบ้าที่ 3 ทุบออกมาดู ปรากฏว่า ฐานแหว่งมากกว่าเดิม ยันต์ด้านหลังก็ไม่ชัด ไฟฟ้าก็ดับพอดี คิดว่าคงจะได้อย่างนี้แหละ อีกครู่หนึ่งมีโยมมาจากตลาดบ้านผือพูดว่า ไฟฟ้าที่ตลาดบ้านผือไม่ดับ ไฟดับเฉพาะในหมู่บ้านแวง บ้านดงเท่านั้น อีกประมาณ 2 ชั่วโมง ไฟฟ้าก็มาตามเดิม

เมื่อไฟฟ้ามาแล้ว คณะหล่อพระทองคำมาถามข้าพเจ้าว่าพระทองคำหลวงพ่อจะหล่อใหม่อีกไหม? ข้าพเจ้าตอบว่า ถ้าหลอมหล่อใหม่ได้อีกก็ดี ตกลงเอาไปหลอมเททองเป็นเบ้าที่ 4 เมื่อเททองเบ้าที่ 4 แล้วทุบออกมาดู ปรากฏว่า ฐานแหว่งมากกว่าแต่ก่อน แขนก็ไม่มีอีก ข้าพเจ้าคิดขึ้นมาว่า ตกลงเอาแต่ครั้งแรก ๆ ยังดีกว่านี้ คณะช่างเททองเริ่มหมดกำลังใจ เพราะเททองผ่วนมา 4 เบ้า ยังไม่ได้องค์พระที่สมบูรณ์ เหลือเบ้าอีกเพียง 2 เบ้าเท่านั้น

ก่อนจะเททองคำเบ้าที่ 5

ข้าพเจ้าและคณะร่วมงานจึงเข้าไปในวัดเพื่อเสี่ยงทายดูว่า การเททองหล่อพระทองคำนี้จะสำเร็จเป็นองค์พระสมบูรณ์หรือไม่? ตอบว่า สำเร็จ ถามว่า ที่เททองมาแล้วเบ้าที่ 1-2-3-4 นั้น ช่างทำเบ้าไม่ดีหรือ? ตอบว่า ดี ถามว่า ถ้าอย่างนั้นช่างหลอมทองต้มทองไม่ดีหรือ? ตอบว่า ดี ถามว่า ถ้าเบ้าดีช่างต้มทองก็ดีแล้ว ทำไมจึงเป็นองค์พระไม่สมบูรณ์ หลวงพ่อแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ให้ลูกศิษย์ดูใช่ไหม? ตอบว่า ใช่ จากนั้นทุกคนกราบแล้วเดินออกไปทุ่งนาในพิธีเททองอีก

ช่างยูรและพระประวิทย์ก็คิดขึ้นมาว่า เราออกโฆษณาหล่อพระครั้งนี้ เราได้นิมนต์หลวงพ่อนาคองค์จำลองไปกับรถทุกวันร่วมเดือน เวลาเททองจริง ๆ ไม่นิมนต์ท่านมาเลย จึงพากันไปนิมนต์ท่านมาตั้งเป็นประธานในที่เททองอีก

พระประวิทย์ช่างทองจุดธูปขอขมาว่า ถ้าสิ่งใดได้ทำผิดพลาดไป จะขอรับผิดแต่เพียงผู้เดียว ถ้าหลวงพ่อนาคจะลงโทษ ขอให้ลงโทษแต่ตนเพียงผู้เดียว ถ้าผิดสัญญาแล้วกราบขออโหสิกรรมด้วย

แม้ตัวข้าพเจ้าเองก็ได้จุดธูปอธิษฐานขอขมาว่า สิ่งใดที่ลูกศิษย์ได้ผิดพลาดพลั้งไปด้วยกาย วาจา และใจ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ลูกขออโหสิกรรมด้วย และขอกราบนิมนต์หลวงพ่อเททองคำเถิด

จากนั้น ก็เททองคำเป็นเบ้าที่ 5 เมื่อทุบออกมาดู ปรากฏว่าใบหน้าดีทุกส่วน ฐานก็ดี แต่มือและแขนไม่มี คณะทุกคนเห็นองค์พระทองคำไม่สมบูรณ์เช่นนั้นก็หมดกำลังใจ มองดูเบ้าที่เหลือเพียงเบ้าเดียวเท่านั้น ทุกคนคิดว่า เททองคำถึง 5 เบ้าแล้ว ยังไม่ได้ดี เหลือเพียงเบ้าเดียวจะเอาดีได้อย่างไร

ก่อนจะเททองคำเบ้าที่ 6 เบ้าสุดท้าย

คณะทุกคนนั่งพักผ่อนถอนหายใจอยู่ บางคนพูดว่า ฝีมือไม่ถึงบ้าง บารมีไม่ถึงบ้าง แต่ข้าพเจ้ายังเชื่อมั่นอยู่ว่าต้องสำเร็จแน่นอน เพราะเชื่อในคำเสี่ยงทายก่อนจะหล่อพระทองคำ ได้เข้าไปกราบเสี่ยงทายถามหลวงพ่อนาคว่าจะหล่อพระทองคำจะสำเร็จไหม? ตอบว่า สำเร็จ ถามว่าจะได้ทองคำมาหล่อพอองค์ไหม? ตอบว่า ได้ทองคำมาหล่อพอองค์ ซึ่งขณะเสี่ยงทายถามนี้ยังไม่มีทองคำแม้แต่สลึงเดียว จึงตกลงพิมพ์ใบปลิวโฆษณา

หลังจากพิมพ์ใบปลิวแล้ว ก็พิจารณาดูตนเองว่า การจะหล่อพระทองคำนี้เป็นสิ่งสูงส่งยิ่ง ยิ่งอยู่ตามชนบทและเป็นพระธรรมดาอย่างเราแล้วยิ่งทำได้ยาก ถ้าบารมีไม่ถึงแล้วอาจจะทำได้ไม่สำเร็จ เพราะมีเวลาเพียงแค่เดือนเศษเท่านั้น จะหาทองคำประมาณสามกิโลกรัมหรือเป็นเงินประมาณหนึ่งล้านบาทเศษ ๆ นี้ มิใช่จะทำได้ง่าย ๆ

เมื่อพิจารณาแล้ว จึงสละเวลาออกไปบำเพ็ญบารมีเพิ่มเป็นพิเศษอีก จึงได้ถามพระสงฆ์ในวัดว่า ใครมีศรัทธาจะออกไปธุดงค์บำเพ็ญภาวนาด้วย ปรากฏว่ามีพระสงฆ์ในวัดโพธิ์ชัยศรีอีก 4 รูป รวม 5 รูปกับข้าพเจ้า และพระวัดวิสุทธิมัคคาราม อีก 2 รูป สามเณร 1 รูป รวมทั้งหมด 8 รูป ออกธุดงค์พักปฏิบัติธรรมอยู่ที่ถ้ำผากลางนา อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2537 ถึงวันที่ 13 มีนาคม 2537 ถ้ำแห่งนี้อากาศเย็นตลอดวันเหมือนกับอยู่ในห้องแอร์

ขอวกเข้าเรื่องเททองพระทองคำอยู่อีก ขณะที่ทุกคนนั่งพักผ่อนถอนหายใจกันอยู่นั้น พระประวิทย์ช่างหลอมทองพูดว่า บัดนี้ น้ำยากัดทอง ก็หมดแล้ว เบ้าก็หมดแล้ว อะไรๆ ก็หมดพร้อมกันแล้ว ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายแล้ว เสี่ยงทายก็ว่าจะสำเร็จ จึงคิดอีกว่า เรานิมนต์หลวงพ่อนาคจำลองไปกับรถโฆษณาหลายวัน ท่านคงจะเหนื่อยจะหิวบ้าง จึงตั้งอธิษฐานว่า ขอให้หลวงพ่อเป็นองค์สมบูรณ์เถิด ออกมาอย่างไรจะคงไว้อย่างนั้น จะไม่ตกแต่งดัดแปลงอะไรเลย เสร็จแล้วจะถวายหัวหมูใบศรีหลวงพ่อ

นายช่างยูร หน่วยโฆษณาก็จุดธูปอธิษฐานว่า ขอให้หลวงพ่อเป็นองค์สมบูรณ์เถิด ลูกจะฟ้อนถวายรอบองค์หลวงพ่อ 3 รอบ

เริ่มเททองพระทองคำเป็นเบ้าที่ 6 เบ้าสุดท้าย เมื่อเวลาตี 2.16 น. พระประวิทย์ช่างทองวางเครื่องมือทิ้งพร้อมกับถอนหายใจ คิดในใจว่าคงจะเหมือนเดิม คงจะไม่สำเร็จ คิดว่าพรุ่งนี้เช้าจะเอาหูไปไว้ที่ไหน จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน คนโน้นจะพูดว่าฝีมือไม่ถึงบ้าง บารมีไม่ถึงบ้าง แต่ข้าพเจ้ายังเฉยๆ อยู่ ไม่วิตกกังวลอะไร เพราะเชื่อในใจว่าจะต้องสำเร็จเป็นแน่ ถ้ามีเจ็ดเบ้าก็ต้องเป็นเบ้าที่เจ็ดจึงจะสำเร็จ ข้าพเจ้าได้พูดอย่างนี้แต่แรกๆ แล้ว

พอทุบเบ้าที่ 6 ออกมาดู ปรากฏว่าสมบูรณ์ดีกว่าทุกครั้งจริงๆ คณะทุกคนเมื่อเททองพระทองคำสำเร็จสมบูรณ์เช่นนี้ ต่างคนก็ดีใจปลื้มใจอย่างบอกไม่ถูก โดยเฉพาะพระประวิทย์ซึ่งเป็นช่างทองจากนครปฐมมาขวชอยู่วัดโพธิ์ชัยศรีเป็นผู้ต้มทองหลอมทองเอง ดีใจตื้นใจ จนน้ำตาไหลพูดออกมาว่า หลวงพ่อนาคท่านทำให้พวกเราอดทนจนถึงที่สุด มิใช่จะทำได้ง่ายๆ อย่างที่คิดไว้ ท่านแสดงให้พวกเราเห็นเท่านี้ก็ประทับใจไปจนตลอดชีวิตแล้ว

คุณน้อย อินทชัย เมื่อเห็นองค์หลวงพ่อทองคำสมบูรณ์ดี ก็ได้ฟ้อนแก้บนถวายหลวงพ่อนาคในคืนนั้นทันที โดยมีคณะช่างในที่นั้นตบมือแทนดนตรีให้กำลังใจ วันรุ่งขึ้น ช่างยูรได้นิมนต์หลวงพ่อนาคออกไปแห่อีก และคณะทุกคนถวายหัวหมูใบศรีเพื่อแก้บน เป็นอันเสร็จพิธี

สรุปแล้ว งานเททองหล่อพระครั้งนี้ มีพระประธาน 39 นิ้ว 1 องค์ และพระ 12-9-5-3 นิ้ว พร้อมทั้งพระกริ่งครั้งนี้ ประชาชนผู้มีจิตศรัทธาบริจาคทองเหลือง นาค เงิน สำริด มีจำนวนมากพอสมควร ได้นำไปหลอมเททองพระประธานเสร็จแล้ว ยังเหลือหล่อพระ 12 นิ้ว 2 องค์ พระ 9 นิ้ว 38 องค์ พระ 5 นิ้ว 100 องค์ พระ 3 นิ้ว 100 องค์ และพระกริ่งอีกจำนวนหนึ่ง

ส่วนพระทองคำ ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคทองคำรวมได้ 1 กิโลกรัม 7 ขีด หรือน้ำหนักประมาณ 113 บาท และมีผู้บริจาคเป็นปัจจัยในการหล่อพระครั้งนี้จำนวน 514,716.- บาท งานเสร็จนำไปจ่ายค่าทองคำซึ่งทางวัดได้ให้ร้านทองคุณดวงรัตน์ แซ่ลิ้ม และคุณสุทธิชัย นิมกาญจน์ศิริ ไปสำรองทองคำมาไว้ 2 กิโลกรัม หรือน้ำหนักประมาณ 143 บาท เป็นเงิน 636,000.- บาท วัดยังขาดทุนอีก 121,284.- บาท หลังจากงานเสร็จแล้ว ยังมีผู้บริจาคเพิ่มเติมอีกได้ใช้หนี้ค่าทองคำหมดพอดี

พระทองคำ 3 นิ้วองค์นี้ สำเร็จบริบูรณ์แล้วมีน้ำหนัก 2,148.23 กรัม (ประมาณ 141 บาท 1 สลึง) เศษทองคำที่เหลือจากองค์ใหญ่ครั้งนี้ได้ทำเป็นพระรูปเหมือนหลวงพ่อทองคำเล็กได้ 80 องค์ พระทองคำรูปเหมือนหลวงพ่อนาค 3 นิ้ว และพระทองคำรุ่นนี้ ได้ทำพิธีเบิกพระเนตรพุทธาภิเษกเมื่อวันเสาร์ 5 ที่ 27 เมษายน 2537

ขณะทำพิธีพุทธาภิเษกอยู่ฝนได้ตกลงมาอย่างปาฏิหาริย์ เพราะท้องฟ้าก็โปร่งไม่มีเค้าฝนเลย ลมไม่พัด ฟ้าก็ไม่แลบไม่ร้อง อยู่ ๆ ฝนก็ตกลงมานานประมาณยี่สิบนาทีก็หยุด คิดแล้วน่าอัศจรรย์

เรื่องอย่างนี้ ผู้ประสบเหตุการณ์ด้วยตนเองจึงจะรู้ชัดโดยไม่ต้องสงสัย แม้แต่รูปวาดหลวงพ่อนาคที่ติดป้ายไว้ข้างถนนใหญ่ปากทางเข้าวัด ก็เคยมีคนมาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า เขาวิ่งรถมาบนถนนสายนั้นเป็นครั้งแรก ตั้งใจจะไปธุระที่อื่น ขณะที่ขับรถออกจากตลาดบ้านผือมาถึงตรงหน้าวัดวิสุทธิมัคคารามแล้วจะวิ่งขึ้นเนินนั้น เห็นแสงอะไรพุ่งขึ้นไปกลางอากาศอยู่ข้างหน้า พอขับรถขึ้นเนินเข้าไปใกล้แสงนั้นก็หาย เห็นรูปภาพหลวงพ่อนาคตรงแสงหายนั้นติดตั้งอยู่ป้ายข้างทาง เกิดความอัศจรรย์ใจ จึงได้ขับรถแวะเข้าไปตามป้ายเส้นทางเพื่อไปนมัสการหลวงพ่อ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ตั้งใจจะไปนมัสการหลวงพ่อนาคและไม่รู้จักหลวงพ่อนาคมาก่อนเลย

และเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2537 นางสาวญาณุมาศ วังแสนแก้ว ซึ่งเป็นอาจารย์สอนอยู่โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล วันนั้นตั้งใจจะไปถวายสังฆทานที่วัดแห่งหนึ่งที่เคยไปมาแล้วทางจังหวัดหนองคาย ขับรถส่วนตัวออกจากอุดรฯ กับเพื่อนอีกคนหนึ่ง ตั้งใจจะไปที่วัดรู้จักนั่นแหละ เมื่อขับรถไปนาน ๆ เข้าก็คิดในใจว่า เอ๊ะ...ทำไมนานถึงแท้เมื่อวันก่อน ๆ ที่เราไปนั้นไม่นานอย่างนี้ ก็ขับไปเรื่อย ๆ จนถึงป้ายรูปภาพหลวงพ่อนาคที่ติดอยู่ปากทางแยกเข้าวัด จึงรู้ตัวว่าขับรถหลงทางผิดทางแล้ว เห็นป้ายหลวงพ่อนาคจึงขับรถแวะเข้าไปวัดโพธิ์ชัยศรีเพื่อนมัสการหลวงพ่อนาคเป็นครั้งแรก พร้อมทั้งถวายสังฆทาน นางสาวญาณุมาศเล่าต่อไปว่าหลวงพ่อนาคพามาจริง ๆ จึงได้มาถึงวัดนี้ เพราะไม่เคยรู้จักวัดนี้มาก่อน

ข้าพเจ้ากล่าวว่า หลวงพ่อนาคคงจะพามาให้ได้ร่วมหล่อพระทองคำด้วยกระมัง เธอจึงได้บริจาคทองคำหนึ่งสลึงร่วมหล่อพระทองคำ หลังจากนั้นได้นำต้นสักมาถวายวัดและได้ชักชวนอาจารย์ผู้มีจิตศรัทธาที่สอนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน ร่วมบริจาคทำบุญซื้อที่ดินถวายวัด เพราะขณะนี้ทางวัดกำลังซื้อที่ดินขยายเขตวัด เรื่องนี้แหละผู้ประสบเหตุการณ์ด้วยตนเองจึงจะรู้โดยไม่ต้องสงสัย ส่วนคนที่ไม่รู้ไม่เคยพบอาจจะไม่เชื่อเลย

เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2537 นายสม บ้านเลื่อม อุดรธานี ได้มาบูชาพระหลวงพ่อนาคอีกหลายองค์ ได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า "เมื่อผมได้มาบูชาพระทองคำเล็กไปแล้วเมื่อสองอาทิตย์ก่อนนั้น หลวงพ่อนาคได้มาเข้าฝันผมว่า พระรุ่นเททองที่วัดนี้ โดยเฉพาะพระทองคำเป็นเมตตามหานิยมติดต่อการงานสำเร็จทุกอย่าง ค้าขายดี ไปที่ไหนคนรัก จะทำให้ร่ำรวย การเงินดีขึ้น" นายสมเล่าต่อไปอีกว่า ฝันในคืนเดียวกันถึงสองครั้ง แล้วก็ฝันอย่างเก่านั้นเอง นายสมเล่าว่า นับตั้งแต่ได้พระทองคำเล็กไปทำให้การงานการเงินดีขึ้นจริง ๆ นายสมกล่าวในที่สุด พร้อมทั้งขอจองพระทองคำเล็กไว้อีกองค์หนึ่ง

ที่ข้าพเจ้าเล่ามานี้ มิใช่จะให้ท่านผู้อ่านเชื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นเป็นเรื่องแปลก ๆ จึงนำมาเล่าสู่กันฟังเท่านั้นฯ

วิธีตั้งพระบูชา

ท่านให้คำแนะนำไว้ว่า ถ้าสถานที่ไม่เหมาะสม อย่าหันหน้าพระไปทางที่คนเดินผ่านเข้าออก

1. หันหน้าพระไปทางทิศอิสาน (ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ) เป็นเศรษฐีทิศ เกิดลาภผลเจริญร่ำรวย เป็นที่ 1

2. หันหน้าพระไปทางทิศบูรพา (ทิศตะวันออก) เป็นราชาทิศ ทำงานราชการจะเป็นใหญ่

3. หันหน้าพระไปทางทิศอาคเณย์ (ทิศตะวันออกเฉียงใต้) เป็นปฐมทิศ พอทำพอกิน ลาภผลได้บ้าง ไม่ได้บ้าง

4. หันหน้าพระไปทางทิศทักษิณ (ทิศใต้) เป็นจัณฑาลทิศ เหนื่อยยากลำบาก

5. หันหน้าพระไปทางทิศหรดี (ทิศตะวันตกเฉียงใต้) เป็นวิปฏิสารทิศ เดือดร้อน เกิดความระหองระแหงในครอบครัว และเพื่อนบ้าน

6. หันหน้าพระไปทางทิศปัจฉิม (ทิศตะวันตก) เป็นกาฬกิณีทิศ ทำสิ่งสิ่งใด ๆ มีแต่อุปสรรค

7. หันหน้าพระไปทางทิศพายัพ (ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ) เป็นอุทธัจจะทิศ การงานไม่แน่นอน พบแต่คนไม่แน่นอน

8. หันหน้าพระไปทางทิศอุดร (ทิศเหนือ) เป็นมัชฌิมทิศ ปานกลาง ไม่ดี ไม่ชั่ว ไม่สูง ไม่ต่ำ

รายชื่อผู้สร้างหนังสือ

1.	นายอรุณ	มุขสมบัติ
2.	นางจิตรวิเชียร	มุขสมบัติ
3.	นางคิ่มเจง	แซ่ลิ้ม
4.	นายปิยพงษ์	ศุภวิทยากุล
5.	นางไฉไล	ศุภวิทยากุล
6.	นางสาวฉมารัตน์	ศุภวิทยากุล
7.	นายชัชชาติ	ศุภวิทยากุล
8.	นายกฤษดา	ตันตระบัณฑิตย์
9.	นางวรารัตน์	ตันตระบัณฑิตย์
10.	นายสุพจน์	ตันตระบัณฑิตย์
11.	นายเทียม	แสงเจือ
12.	นางปติมา	วงศ์อาษา
13.	นายนิพนธ์	วงศ์อาษา
14.	นายธานินทร์	วงศ์อาษา
15.	นายภาสกร	วงศ์อาษา
16	คณะพนักงานโรงพิมพ์ภาคอิสาน	

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ภาคอิสาน

10/5-6 ถนนโพศรี อ.เมือง จ.อุดรธานี

โทร. 246611, 246622 Fax 248162